

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΣΤ΄

Δευτέρα 13 Οκτωβρίου 2014

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 275
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 279, 287

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Ανακοίνωση του δελτίου αναφορών και ερωτήσεων της Τρίτης 14 Οκτωβρίου 2014, σελ. 275
2. Συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων:
 - α) Προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με την αποκατάσταση της νομιμότητας όσον αφορά τον αποκλεισμό της Ένωσης Καλαθοσφαίρισης Καβάλας από την Α1 Εθνική Κατηγορία Καλαθοσφαίρισης, σελ. 275
 - β) Προς τον Υπουργό Υγείας:
 - i. σχετικά με τη λειτουργία του Νοσοκομείου Σαντορίνης με δημόσιο χαρακτήρα, σελ. 276
 - ii. σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων του Νοσοκομείου «Ερρίκος Ντυνάν», σελ. 278
 - γ) Προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με τον κίνδυνο κατάρρευσης των μικρομεσαίων εργοληπτικών επιχειρήσεων και την αναστολή ανάθεσης δημοσίων έργων λόγω μη ολοκλήρωσης του θεσμικού πλαισίου, σελ. 280
 - δ) Προς τον Υπουργό Ναυτιλίας και Αιγαίου, σχετικά με τη ρύθμιση των θεμάτων των ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών στο Βόρειο Αιγαίο, σελ. 282
 - ε) Προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη δυνατότητα διδασκαλίας μελών του Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (ΔΕΠ) των ελληνικών δημόσιων πανεπιστημίων σε ιδιωτικά πανεπιστήμια, σελ. 284
 - στ) Προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τις αδιάθετες ποσότητες φασολιών Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ένδειξης (Π.Γ.Ε.) Καστοριάς και τις παράνομες «ελληνοποιήσεις» τους, σελ. 286

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 275-277
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 277-288

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 279
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Ε. , σελ. 287
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 279, 287
ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. , σελ. 287

B. Επί των επικαίρων ερωτήσεων:

ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι. , σελ. 276
ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Μ. , σελ. 283, 284
ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ Π. , σελ. 283, 284
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 277, 278, 279, 280
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Ε. , σελ. 286, 287
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 275, 276, 284
ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. , σελ. 278, 279
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 286, 287
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 285
ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ Α. , σελ. 280, 281
ΠΑΝΟΥΣΗΣ Ι. , σελ. 284, 285
ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ Ν. , σελ. 276, 277
ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ Μ. , σελ. 281, 282

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΣΤ'

Δευτέρα 13 Οκτωβρίου 2014

Αθήνα, σήμερα στις 13 Οκτωβρίου 2014, ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.03' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 10-10-2014 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της Ε' συνεδριάσεώς του, της Παρασκευής 10 Οκτωβρίου 2014, σε ό,τι αφορά την ψηφοφορία για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.)

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο αναφορών και ερωτήσεων της Τρίτης 14 Οκτωβρίου 2014.

Α. ΑΝΑΦΟΡΕΣ-ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 2091/29-8-2014 ερώτηση του Βουλευτή Σερρών του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ.Αρτέμιου Ματθαίουππουλος προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με τις συνθήκες εργασίας των χιλιάδων εργαζομένων στις ηλεκτρονικές εκδόσεις.

2. Η με αριθμό 1253/18-7-2014 ερώτηση του Βουλευτή Μαγνησίας των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών κ.Πάρι Μουτσινά προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα στο νομό Μαγνησίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Θα συζητηθεί η πρώτη είναι η με αριθμό 113/6-10-2014 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Β' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Καβάλας της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Καλαντζή προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με την αποκατάσταση της νομιμότητας όσον αφορά τον αποκλεισμό της Ένωσης Καλαθοσφαίρισης Καβάλας από την Α1 Εθνική Κατηγορία Καλαθοσφαίρισης.

Στην επίκαιρη ερώτηση θα απαντήσει ο Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Ανδριανός.

Κύριε Αντιπρόεδρε, έχετε τον λόγο για να αναπτύξετε την ερώτησή σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, επειδή σας γνωρίζω πολλά χρόνια και ξέρω και το ήθος σας και την προσπάθεια που καταβάλλετε και καταβάλλετε πάντα, όπου κι αν αξιοποιηθήκατε, νιώθω την υποχρέ-

ωση να σας πω ότι στο Υπουργείο που είστε η μεγαλύτερη προσπάθεια που καταβάλλεται και πρέπει να ολοκληρωθεί είναι για να αποκατασταθεί η αξιοπιστία του ελληνικού αθλητισμού. Γι' αυτό βρίσκομαι σήμερα εδώ.

Όπως γνωρίζετε, με το άρθρο 77Α του ν.2725/1999 οι ΚΑΕ, οι οποίες δικαιούνται συμμετοχής στο πρωτάθλημα Α1 Εθνικής Κατηγορίας υποχρεούνται εντός σαράντα πέντε ημερών, πριν από την έναρξη της αγωνιστικής περιόδου, να καταθέσουν στην Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού τα απαιτούμενα από τον νόμο δικαιολογητικά, προκειμένου να τους χορηγηθεί πιστοποιητικό συμμετοχής.

Στις 22 Σεπτεμβρίου 2014 συνεδρίασε, μετά από επανειλημμένες παρατάσεις που χορήγησε, η Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού και με την απόφαση της συνεδρίασης εκείνης της ημέρας δεν χορήγησε πιστοποιητικό στην ΚΑΕ Πανιώνιος. Ως εκ τούτου, ακολούθησαν την επόμενη ημέρα όλες οι απαιτούμενες ενέργειες. Τα παραστατικά και τα έγγραφα θα τα καταθέσω στα Πρακτικά.

Έχω την επιστολή του Προέδρου της ΕΣΑΚΕ κ. Χαλβατζάκη και του Γενικού Γραμματέα ΔΣ κ. Ιωαννίδη που λέει «μετά την απόφαση και το έγγραφο της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού με το οποίο μας γνωστοποιήθηκε η μη χορήγηση στην ΚΑΕ Πανιώνιος πιστοποιητικού συμμετοχής στο Πρωτάθλημα Α1 Εθνικής Κατηγορίας...»

Η επιστολή απευθύνεται προς την ΕΟΚ, την Ελληνική Ομοσπονδία Καλαθοσφαίρισης, και παρακαλούν να τους γνωστοποιηθεί, σύμφωνα με τον πίνακα βαθμολογικής κατάταξης πρωταθλήματος Α2 εθνικής κατηγορίας 2013-2014, ποια ομάδα δικαιούται συμμετοχής στο προσεχές πρωτάθλημα Α1 εθνικής κατηγορίας.

Την ίδια ημέρα, η Ελληνική Ομοσπονδία Καλαθοσφαίρισης, διά του Β' Αντιπροέδρου της κ. Γολέμη και του Γραμματέα της κ. Τσαγκρώνη, απαντά ότι η τελική βαθμολογική κατάταξη είναι η εξής: ΑΕΚ, ΚΟΡΟΙΒΟΣ ΑΜΑΛΙΑΔΑΣ, ΕΚ ΚΑΒΑΛΑΣ κ.λπ..

Ως εκ τούτου, έπρεπε να γίνει ο πίνακας και να γίνει η κλήρωση γιατί αυτό περίμεναν και να ξεκινήσει το πρωτάθλημα. Όχι μόνο αυτό δεν έγινε, αλλά στις 29 Σεπτεμβρίου συνεδρίασε ξανά η επιτροπή –εκ του νόμου δεν είχε κανένα δικαίωμα κι ούτε το λέει πουθενά- και άλλαξε την απόφασή της. Δέχθηκε τα παραστατικά τα οποία έφερε ο Πανιώνιος –δεν ξέρω αν ήταν ολοκληρωμένα, αυτό θα το διαπιστώσετε εσείς- και αντί να κάνει αυτό που λέει ο νόμος, το νόμιμο, δηλαδή να συμμετάσχει η ομάδα της Καβάλας στο Πρωτάθλημα Α1 Κατηγορίας, ξαναδέχθηκε να συμμετάσχει ο Πανιώνιος.

Στη δευτερολογία μου θα σας πω και τα υπόλοιπα.

(Στο σημείο αυτό ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Γεώργιος

Καλαντζής καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός για τρία λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητέ, κύριε συνάδελφε, ευχαριστώ κατ' αρχάς για τα καλά σας λόγια και κατανοώ απολύτως το ενδιαφέρον σας για το συγκεκριμένο θέμα.

Η ερώτησή σας αφορά την απόφαση της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού να χορηγήσει τελικά στην ΚΑΕ Πανιώνιος το πιστοποιητικό του άρθρου 77Α του ν. 2725/1999.

Όπως γνωρίζετε, η Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού, η οποία προβλέπεται στο ίδιο άρθρο, το 77 του αθλητικού νόμου, έχει συγκροτηθεί στη σημερινή μορφή της το 2011, επί υφυπουργίας τότε του κ. Νικητιάδη και τα μέλη της έχουν τετραετή θητεία.

Εκ του νόμου, λοιπόν, το να σχολιάσω αποφάσεις της επιτροπής εκφεύγει των καθηκόντων μου. Κάτι τέτοιο θα ακύρωνε την απαιτούμενη αυτοτέλειά της. Άλλωστε, έχετε ήδη κοινοποιήσει την επίκαιρη ερώτησή σας στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, η οποία και είναι αρμόδια να διερευνήσει αν στοιχειοθετείται τυχόν παράβαση της κείμενης νομοθεσίας.

Σε κάθε περίπτωση, καταθέτω στα Πρακτικά το παραπεμπτικό σημείωμα που συνέταξε η επιτροπή και το υπέβαλε στο Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου του Υπουργείου.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Ιωάννης Ανδριανός καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, ο κύριος Υπουργός είπε ότι ήδη η απόφαση αυτής της επιτροπής, κατόπιν δικού μου εγγράφου, έχει σταλεί στην Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, διότι δεν γίνεται άλλο.

Θα σας πω κάτι. Η απόφαση της επιτροπής ήταν τέσσερα προς τρία. Εγώ είμαι φαρμακοποιός. Οι δικηγόροι τουλάχιστον ξέρετε ότι τέτοιες αποφάσεις ούτε αθώνουν ούτε καταδικάζουν. Έχουν πολλά ερωτηματικά. Όταν τα μέλη της επιτροπής αποφασίζουν με τέσσερα προς τρία να δεχτούν το πιστοποιητικό του Πανιωνίου, αυτό λέει πολλά. Γι' αυτό αναγκάστηκα να στείλω αυτό το έγγραφο στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου για να προχωρήσει στις απαιτούμενες ενέργειες που εκείνη θα κρίνει.

Εκείνο που είναι εκπληκτικό είναι ότι δεν τηρούμε ούτε τον τύπο ούτε το γράμμα του νόμου. Ξέρω ότι, αν στη θέση της Καβάλας ήταν ο Πανιώνιος και αντίστοιχα στη θέση του Πανιωνίου ήταν μια μεγάλη ομάδα, ο Ολυμπιακός ή ο Παναθηναϊκός, η απόφαση θα ήταν αντίστροφη. Αυτό είναι που δεν καταλαβαίνει ο λαός. Αυτό είναι που δεν καταλαβαίνει ο κόσμος. Αυτό είναι που δεν μπορούμε να περάσουμε και να αποκαταστήσουμε την αξιοπιστία του ελληνικού αθλητισμού, αλλά πιστεύουν και όλοι ότι «μαγειρεύονται» όταν βγαίνουν αποφάσεις τέσσερα προς τρία, ανατρέποντας μια προηγούμενη ομόφωνη απόφαση, ως λέει ο νόμος.

Ο νόμος που δεν τηρείται και είναι σαφής λέει ότι «σαράντα πέντε μέρες πριν πρέπει να έχει καταθέσει τα πιστοποιητικά η ομάδα που θέλει να συμμετάσχει για να πάρει το πιστοποιητικό συμμετοχής και δεν γίνεται, όταν δίνονται παρατάσεις -και καλώς δίνονται.

Όμως, το χειρότερο είναι να συνεδριάζει η επιτροπή -και φαίνεται από τα έγγραφα τα οποία κατέθεσα- και να παίρνει απόφαση ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτός ο Πανιώνιος. Δεν θέλω, βέβαια, να αναφέρομαι στον Πανιώνιο, γιατί δεν μας φταίει σε τίποτα ο Πανιώνιος. Ιστορική ομάδα είναι, ομάδα της προσφυγιάς είναι, όπως είναι όλη η βόρειος Ελλάδα, όπως είναι η πατρίδα μας.

Δεν έχει να κάνει συγκεκριμένα με τον Πανιώνιο, κύριε Υπουρ-

γέ. Έχει να κάνει με τη νοοτροπία και τη συμπεριφορά. Δεν γίνεται να μην τηρείται ο νόμος. Όπως βλέπετε τώρα -και πιστεύω ότι το ξέρετε, γιατί σαφώς το παρακολουθείτε- ο Πανιώνιος δεν έχει τη δυνατότητα να συμμετάσχει με επίπεδο αθλητών αντάξιο και το βλέπετε από τα αποτελέσματα που φέρνει στην Α' και τη Β' Αγωνιστική.

Άρα εκείνο που θα ζητήσω εγώ είναι, ως αρμόζει, να ελεγχθούν ιδιαίτερα τα μέλη τα οποία ιδιαίτερα ψήφισαν εναντίον μιας ομόφωνης απόφασης, την οποία είχαν πάρει την προηγούμενη μέρα. Δεν μπορεί να στέλνει έγγραφο η αρμόδια ομοσπονδία, η διοργανώτρια αρχή, η ΕΣΑΚΕ, να ζητά να τηρηθεί ο νόμος, να απαντάει η Ελληνική Ομοσπονδία Καλαθοσφαίρισης και να μη γίνεται τίποτα, να μην τηρείται τίποτα. Δηλαδή, τι θα γίνει; Πρέπει να αποδεικνύεται ακόμα μια φορά ότι πρέπει να «έχεις πατέρα ή μπάρμπα στην Κορώνη» για να μπορέσεις να διεκδικήσεις και να αποκαταστήσεις το δικό σου; Όχι. Το δικό και το νόμο το τηρήσε η επιτροπή στην απόφασή της, στις 22 Σεπτεμβρίου του 2009. Δεν μπορεί και δεν πρέπει να συνεχιστεί άλλο αυτή η κατάσταση.

Ξέρω ότι πρέπει και μπορείτε να πάρετε ό,τι μέτρα χρειάζονται για την αποκατάσταση αυτής της αδικίας. Δεν μπορεί να το δεχτούμε αυτό.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Υπουργέ, έχετε κάτι να προσθέσετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όπως σας είπα, κύριε συνάδελφε και στην πρωτολογία μου, δεν προβλέπεται στις αρμοδιότητές μου ούτε να παρέμβω ούτε εκ των υστέρων να σχολιάσω την απόφαση της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού. Η διερεύνηση, όμως, της νομιμότητας της απόφασης αυτής είναι πλέον υπόθεση της Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου, στην οποία πλέον έχει σταλεί η επίκαιρη ερώτησή σας.

Σε προς το θέμα της αξιοπιστίας του ελληνικού αθλητισμού, ήδη, όπως είπα και προχθές στην ομιλία μου, εδώ στο Κοινοβούλιο, ετοιμάζεται ο νέος αθλητικός νόμος και μέχρι τις 20 Νοεμβρίου θα κατατεθεί και στη φάση της διαβούλευσης θα έχουμε την ευκαιρία να συζητήσουμε πιο λεπτομερειακά όλες τις σχετικές προβλέψεις και για το συγκεκριμένο θέμα, στο πνεύμα σύνθεσης και εποικοδομητικότητας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Θα συζητήσουμε τώρα τη δεύτερη με αριθμό 115/6-10-2014 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Κυκλάδων του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Νικολάου Συρμαλένιου προς τους Υπουργούς Υγείας και Οικονομικών, σχετικά με τη λειτουργία του Νοσοκομείου Σαντορίνης με δημόσιο χαρακτήρα.

Στην ερώτηση θα απαντήσει ο Υπουργός Υγείας κ. Βορίδης. Τον λόγο έχει ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Συρμαλένιος για δύο λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, όπως γνωρίζετε, εδώ και τρία χρόνια το Νοσοκομείο Σαντορίνης, του οποίου η κατασκευή έγινε αποκλειστικά με εθνικούς πόρους και κόστισε 14 εκατομμύρια ευρώ, είναι ήδη τελειωμένο, αλλά και πλήρως εξοπλισμένο. Δυστυχώς, αυτά τα τρία χρόνια το νοσοκομείο παραμένει κλειστό, παρά τη φυσιολογική απαίτηση για το αντίθετο των φορέων της τοπικής αυτοδιοίκησης και των κατοίκων όλης της Σαντορίνης.

Σημειωτέον, η Σαντορίνη δεν είναι ένα τυχαίο νησί, αλλά ένας παγκόσμιος τουριστικός προορισμός. Από αυτήν την άποψη δέχεται ενάμισι- δύο εκατομμύρια τουρίστες και επισκέπτες τον χρόνο. Κατά συνέπεια πέρα από τον μόνιμο πληθυσμό ο οποίος με βάση την τελευταία απογραφή του 2011 είναι αυτήν τη στιγμή καταγεγραμμένοι δεκαπέντε χιλιάδες κάτοικοι, περιλαμβάνει και τα γύρω νησιά. Δηλαδή, μιλάμε για τρεις- τέσσερις χιλιάδες κατοίκους περίπου μαζί με τα γύρω νησιά. Φιλοξενεί, βεβαίως και αυτό το ενάμισι- δύο εκατομμύρια τουρίστες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λή-

Ξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Υπάρχει σχέδιο το οποίο έχει συζητηθεί επανειλημμένα και με την προηγούμενη ηγεσία του Υπουργείου Υγείας που σημειωτέον είχε συμφωνήσει να προχωρήσει η λειτουργία του, εφόσον συμφωνούσε και το Υπουργείο Οικονομικών, διότι ξέρετε καλά ότι το νοσοκομείο έχει ενταχθεί στην Ανώνυμη Εταιρεία Μονάδων Υγείας (Α.Ε.Μ.Υ.) και επομένως εποπτεύεται από το Υπουργείο Υγείας και από το Υπουργείο Οικονομικών.

Είχε συμφωνηθεί, λοιπόν, να προχωρήσει αυτή η υπόθεση με βάση το χρηματοδοτικό και λειτουργικό σχήμα, το οποίο είχαν προτείνει οι φορείς της Σαντορίνης, με σύμφωνη γνώμη του τότε Υπουργού Υγείας, αλλά και κατόπιν συμφωνίας με το Υπουργείο Οικονομικών, για να αρχίσει να τίθεται επιτέλους σε λειτουργία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ)

Δυστυχώς, βλέπουμε ότι υπήρξε μία παρελκυστική τακτική και δεν υπήρξε συνέχεια. Έγινε ο ανασχηματισμός, ήρθατε εσείς στο τιμόνι του Υπουργείου Υγείας και έκτοτε δεν υπάρχει επίσημη απάντηση. Ξέρουμε ότι το τελευταίο διάστημα υπήρξε μία συνάντησή σας με το Δήμαρχο Σαντορίνης και ξέρουμε ότι του μιλήσατε για διεθνή διαγωνισμό, για να το αναλάβει ιδιώτης. Αν είναι έτσι, θέλουμε να μας το ξεκαθαρίσετε αυτό και να τοποθετηθεί ο καθένας από εκεί και πέρα στο θέμα, προκειμένου να αναλάβουμε τις ευθύνες μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Κύριε Υπουργέ, ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, όπως γνωρίζετε, πράγματι η κατασκευή και ο εξοπλισμός του νοσοκομείου κόστισε 13.900.000 ευρώ. Επίσης, υπήρξε μία δωρεά της Ιεράς Μονής Αγίου Νικολάου Σαντορίνης προς την «Α.Ε.Μ.Υ. Α.Ε.» και πάνω στο δωρηθέν ακίνητο κατασκευάστηκε αυτό το νοσοκομείο.

Επίσης, ξέρετε ότι μέχρι σήμερα επανήλθε ικανό χρονικό διάστημα και το νοσοκομείο δεν έχει λειτουργήσει. Επίσης, ξέρετε ότι από την τοπική κοινωνία ευλόγως υπάρχει ένα αίτημα να λειτουργήσει. Εδώ, το θέμα είναι ότι οι διάφορες προτάσεις που ακούγονται επί τρία χρόνια, έχουν ένα βασικό χαρακτηριστικό. Αυτό είναι ότι πρέπει να ενταχθεί στη δημόσια δομή και να λειτουργήσει σε αυτό το πλαίσιο. Πλην όμως, αυτό δεν κατέστη δυνατό. Οι λόγοι για τους οποίους δεν κατέστη δυνατό φαντάζομαι ότι είναι ευκόλως αντιληπτοί σε όλους. Οπότε στην πραγματικότητα αποτελεί μία δαπάνη η οποία δεν μπορεί να αναληφθεί από το ελληνικό δημόσιο και από το σύστημα υγείας.

Εδώ, λοιπόν, βρισκόμαστε μπροστά σε μία πολύ απλή επιλογή. Εκεί έχουν τοποθετηθεί 14 εκατομμύρια ευρώ των Ελλήνων φορολογουμένων. Υπάρχει μία αξίωση του κόσμου της Σαντορίνης να λειτουργήσει, προκειμένου να λάβει υπηρεσίες υγείας. Το ερώτημα είναι πώς θα το αντιμετωπίσουμε και τι θα κάνουμε με αυτό.

Οι λύσεις που αναπτύχθηκαν μέχρι σήμερα, δεν είναι λύσεις βιώσιμες, δεν είναι λύσεις οι οποίες μπορούν να υποστηριχθούν, δεν είναι λύσεις οι οποίες οδηγούν σε λειτουργία.

Θα σας έλεγα δε να αναλογιστείτε ότι και μόνο το γεγονός ότι επί τρία χρόνια αναζητούνται λύσεις, αλλά τελικώς καμμία λύση δεν δίνεται, είναι κάτι –νομίζω– που όλους πρέπει να μας προβληματίσει.

Άρα ποιες είναι οι σκέψεις; Οι σκέψεις είναι ότι θα πρέπει να υπάρξουν προτάσεις –αυτό εξετάζουμε τώρα– για τη λειτουργία αυτής της νοσηλευτικής μονάδας της Θήρας, με τη βασική προϋπόθεση της μη χρηματοδότησής της από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Επομένως δύο πράγματα είναι αυτά που πρέπει να διασφαλίσουν. Πρώτον, ότι θα επιστραφούν ποσά στο ελληνικό δημόσιο, προκειμένου το ελληνικό δημόσιο να μη χάσει από την επένδυσή του αυτή, από την τοποθέτησή του αυτή, από τα χρήματα που έβαλε για να φτιαχτεί η μονάδα. Δεύτερον, η πρόταση πρέπει να διασφαλίσει την πρόσβαση των πολιτών της Θήρας σε υπηρεσίες υγείας, αυτές που θα παρέχει η συγκεκριμένη μονάδα. Αυτοί είναι οι δύο άξονες, από πλευράς δημοσίου συμφέροντος, που πρέπει να διασφαλιστούν σε όποια ρύθμιση υπάρχει για τη λει-

τουργία του νοσοκομείου.

Υπάρχει μία πρόταση, η οποία βρίσκεται στο γραφείο μου αυτήν τη στιγμή και την οποία εξετάζω. Δεν έχω –ας το πω– αυτήν τη στιγμή υπογράψει το σχετικό έγγραφο, αλλά είναι μία συγκεκριμένη πρόταση –αυτή που είπατε για το διαγωνισμό– που νομίζω ότι θα μας οδηγήσει, αν προχωρήσει και αν όλα πάνε καλά, στο να επιτευχθούν και οι δύο στόχοι: και το ελληνικό δημόσιο να μην απωλέσει την τοποθέτηση χρημάτων που έχει κάνει εκεί, αλλά και οι πολίτες της Θήρας να έχουν πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας, που τελικώς αυτό είναι το βασικό ζητούμενό τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Κύριε Υπουργέ, είναι προφανές ότι εμείς διαφωνούμε ριζικά με την ιδιωτικοποίηση του νοσοκομείου.

Ξέρετε πολύ καλά ότι η δωρεά από πλευρά της Ιεράς Μητροπόλεως έγινε καθαρά για δημόσιο χαρακτήρα και δημόσια λειτουργία του νοσοκομείου αυτού. Επομένως, εάν προχωρήσετε στην ιδιωτικοποίηση, παραβιάζετε τον όρο της δωρεάς της Εκκλησίας για το συγκεκριμένο οικοπέδο, στο οποίο κτίστηκε το νοσοκομείο.

Ένα δεύτερο θέμα που θέλω να πω είναι ότι ξέρετε πολύ καλά –ίσως ενημερωθήκατε για αυτό, γιατί δεν ήσασταν παρών στις συζητήσεις με τους φορείς της Σαντορίνης– ότι το σχέδιο χρηματοδότησης το οποίο παρουσιάστηκε, ήταν απόλυτα τεκμηριωμένο. Η χρηματοδότηση αυτή θα γινόταν με τρόπο που ο κρατικός προϋπολογισμός δεν θα έδινε παραπάνω λεφτά από αυτά που δίνει σήμερα για τη λειτουργία και τη βιωσιμότητα του Κέντρου Υγείας της Σαντορίνης.

Τα στοιχεία, τα οποία κατατέθηκαν, μιλούσαν για δαπάνη 2 εκατομμυρίων το χρόνο για το Κέντρο Υγείας της Σαντορίνης, στα οποία προστίθεται 1 ευρώ ανά εισιτήριο του τελεφερίκ. Μιλάμε –το λιγότερο– για ενάμισι εκατομμύρια τουρίστες με τα κρουαζιερόπλοια τον χρόνο. Μιλάμε για 1,5 εκατομμύρια ευρώ σε επίσημα βάση από τα έσοδα του τελεφερίκ.

Επιπλέον, είναι και τα έσοδα από τις δαπάνες των ασφαλιστικών εταιρειών που καλύπτουν τους επισκέπτες-τουρίστες της Σαντορίνης. Διότι αυτοί οι οποίοι θα κάνουν χρήση του νοσοκομείου δεν είναι μόνο οι κάτοικοι της Σαντορίνης, είναι και οι χιλιάδες τουρίστες. Όταν έρχονται ενάμισι και δύο εκατομμύρια κόσμος, είναι εκατοντάδες τα περιστατικά τα οποία χρήζουν υγειονομικής περίθαλψης. Κατά συνέπεια τα έσοδα τα οποία θα εξασφάλιζε το νοσοκομείο –και μπορεί να τα εξασφαλίσει– και από τις ασφαλιστικές εταιρείες, είναι ένα πάρα πολύ σημαντικό κονδύλι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επομένως, αν αθροίσετε αυτά τα κονδύλια, θα δείτε ότι το νοσοκομείο είναι απόλυτα βιώσιμο και –θα σας έλεγα– κερδοφόρο. Ίσως δεν υπάρχει άλλο νοσοκομείο στην Ελλάδα που μπορεί να εξασφαλίσει τέτοια έσοδα. Όμως, εσείς φαίνεται ότι έχετε αποφασίσει, να προχωρήσετε στην ιδιωτικοποίηση και γι' αυτό καθυστερήσατε να προχωρήσετε στις λύσεις οι οποίες είχαν προταθεί και που είχαν εν μέρει συμφωνηθεί με την Κυβέρνηση, γιατί ακριβώς θέλατε να εξυπηρετήσετε το σχέδιο της ιδιωτικοποίησης.

Εάν αυτή είναι η τελική σας απόφαση –που από ό,τι φαίνεται είναι–, τότε είναι φανερό ότι θα βρείτε απέναντί σας τόσο τον λαό της Σαντορίνης συνολικά όσο και την Αντιπολίτευση –προφανώς–, διότι εμείς πιστεύουμε ότι η υγεία είναι δημόσιο αγαθό και πρέπει να διασφαλιστεί η δημόσια λειτουργία, ο δημόσιος χαρακτήρας για όλους τους πολίτες είτε είναι Έλληνες είτε είναι μετανάστες είτε είναι τουρίστες. Επαναλαμβάνω ότι πρέπει να διασφαλιστεί για όλους τους πολίτες η δωρεάν δημόσια ιατρική και υγειονομική περίθαλψη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, θα ήθελα να καταλάβω λίγο όχι τη θεωρη-

τική μας διαφοροποίηση -διότι αυτήν τη σέβομαι και την καταλαβαίνω- αλλά αυτήν τη γενικευμένη αντίρρηση που υπάρχει. Το να πει κανείς ότι είναι υπέρ ενός δημοσίου συστήματος υγείας, είναι εντάξει. Εν πάση περιπτώσει, διαφέρουν η επιλογή και ο τρόπος με τον οποίο λειτουργούμε σήμερα. Όπως ξέρετε, εκτός από το δημόσιο σύστημα υγείας, υπάρχουν και ιδιώτες πάροχοι στο χώρο της υγείας.

Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι θα ήθελα να εντοπίσω λίγο τη διαφορά μας σ' αυτήν την καθολική και γενικευμένη αντίρρηση που υπάρχει. Στο σημείο αυτό, λοιπόν, επιτρέψτε μου ένα σχόλιο. Παρατηρούμε ότι τα διάφορα σχέδια τα οποία παρουσιάζονται, παρουσιάζονται σχετικά εύκολα και με αποτιμήσεις οι οποίες εν συνεχεία δεν πραγματώνονται.

Εν συνεχεία, αφού έχουν γίνει όλα αυτά και στην πραγματικότητα όταν αποτυγχάνουν αυτά τα σχέδια και εν τέλει βρεθεί σε αδυναμία ο οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης να καταβάλει τα ποσά, πού θα γυρίσουν όλα αυτά; Ή όταν, λόγου χάρη, μιλάτε για ασφαλιστικές εταιρείες, όπως αντιλαμβάνεστε, δεν υπάρχουν μεμονωμένες ασφαλιστικές εταιρείες, όταν μιλάμε για ένα σύστημα ενταγμένο στο ΕΣΥ, το οποίο στην πραγματικότητα θα χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Αυτό που υπάρχει είναι μία διαδικασία συμψηφισμού των ποσών από τις ασφαλιστικές εταιρείες με άλλες αντίθετες απαιτήσεις, οι οποίες κλείνουν, όταν διαμορφώνονται τέτοιους είδους ζητήματα.

Επιτρέψτε μου να σας εξηγήσω μόνο ένα θέμα, το οποίο δεν υποχρεούστε να ξέρετε. Λέω απλώς το εξής. Μιλάτε, για παράδειγμα, για τα ποσά από τις ασφαλιστικές εταιρείες, τα οποία υποθέτουμε ότι θα είναι κάποια και κάνουμε μία εκτίμηση. Σύμφωνα. Εγώ δεν θα πω αν αυτή η εκτίμηση «πατάει» ή «δεν πατάει», γιατί υπάρχει μία σκέψη ότι αυτή η εκτίμηση δεν είναι ορθή σε επίπεδο οικονομικό. Όμως, ας αφήσουμε αυτήν τη διαφωνία.

Το βασικό ζήτημα εδώ είναι ότι δεν θα υπάρχει είσπραξη από τις ασφαλιστικές εταιρείες, διότι οι ασφαλιστικές εταιρείες χρεώνουν και εν συνεχεία συμψηφίζουν με παροχές σε άλλα σημεία και όχι στο συγκεκριμένο σημείο, γιατί αντιμετωπίζουν το Εθνικό Σύστημα Υγείας ως όλον. Επίσης, συμψηφίζουν αυτές τις απαιτήσεις με αντιπαροχές που κάνουν τα δικά τους συστήματα υγείας, οι δικές τους ασφαλιστικές εταιρείες σε άλλους Έλληνες. Άρα, λοιπόν, σας λέω ότι όλο αυτό έχει μία θεωρία που τελικώς δεν βγαίνει.

Όσον αφορά τώρα στο ότι δεν βγαίνει αυτή η θεωρία -ελάτε τώρα εδώ να δούμε που συμφωνούμε και που διαφωνούμε- δύο πράγματα μπορούν, κατά τη γνώμη μου, να θεωρηθούν ως διαφονία σ' αυτήν τη διαδικασία. Πρώτον, έχει βάσει το ελληνικό δημόσιο 14 εκατομμύρια. Θα τα πάρει πίσω; Αυτή, λοιπόν, είναι μία βασική αντίρρηση, πολύ σωστή και βάσιμη, που θα πρέπει να ακουστεί. Αν διασφαλιστεί ότι το δημόσιο θα τα πάρει πίσω, αυτή η αντίρρηση φεύγει από τη μέση; Θα έπρεπε να φεύγει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Πάμε τώρα σε ένα δεύτερο ερώτημα. Οι πολίτες της Θήρας, θα έχουν πρόσβαση σ' αυτές τις υπηρεσίες υγείας με έναν καθολικό και δωρεάν τρόπο; Αν διασφαλιστεί αυτό, πάλι εγώ αναρωτιέμαι ποιο είναι το πρόβλημα μετά. Δηλαδή, αν διασφαλισουμε τα δύο βασικά ζητούμενα, εξακολουθεί να υπάρχει η υφιστάμενη αντίρρηση σ' αυτήν τη σκέψη και σ' αυτήν την κατεύθυνση που προσπαθούμε να υλοποιήσουμε τώρα;

Εγώ εδώ θα ήθελα να είμαστε κοντά σε ένα βασικό ζητούμενο που έγκειται στο ότι αυτό το οποίο έχει φτιαχτεί, πρέπει να λειτουργήσει. Και πρέπει να λειτουργήσει για να παρέχει υπηρεσίες υγείας στους πολίτες της Θήρας. Εάν είμαστε σύμφωνοι σ' αυτούς του δύο στρατηγικούς στόχους, νομίζω ότι τον τρόπο με τον οποίο θα φτάσουμε σ' αυτούς τους στρατηγικούς στόχους, μπορούμε να μην τον θεωρήσουμε ως το κεντρικό σημείο της διαφωνίας μας και να συνεργαστούμε όλοι σ' αυτό.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Επόμενη είναι η πέμπτη με αριθμό 118/6-10-2014 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστο Κατωτάτη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων του Νοσοκομείου «Ερρίκος

Ντυνάν».

Ορίστε, κύριε Κατωτάτη, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΩΤΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, σε συνέχεια της προηγούμενης ερώτησης, θα ήθελα να πω πως αποδεικνύεται από το «Ερρίκος Ντυνάν» ότι η λειτουργία ενός νοσοκομείου με ιδιωτικο-οικονομικά κριτήρια, έφερε χρέη προς το νοσοκομείο -γιατί αυτή ήταν η λειτουργία του- έφερε χρέη προς τους εργαζόμενους έντεκα και δεκατριών μηνών, όσον αφορά τα δεδουλευμένα τους, ενώ αφαιμάξε επίσης τα ασφαλιστικά ταμεία των εργαζομένων. Αυτή ήταν η λειτουργία του «Ερρίκος Ντυνάν» και αυτές είναι βέβαια οι αιτίες των μεγάλων προβλημάτων που αντιμετωπίστηκαν με τον τρόπο που αντιμετωπίστηκαν, με τον πλειστηριασμό δηλαδή του ενεργητικού του νοσοκομείου από την εταιρεία «ΗΜΙΘΕΑΣ Α.Ε.» στις 24 Σεπτεμβρίου.

Αποκλείστηκαν, όμως, κύριε Υπουργέ, τα δεδουλευμένα των εργαζομένων. Και επειδή έγινε μεγάλη συζήτηση εδώ στο τμήμα με την ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και την αντιπαράθεση που υπήρχε, για το αν πράγματι καταβλήθηκαν -προφανώς, θέλω να πιστεύω ότι εσείς εννοούσατε την τρέχουσα νομοθεσία και όχι τα δεδουλευμένα αυτά που οφείλονται στους εργαζόμενους έντεκα και δεκατριών μηνών αντίστοιχα- και τα ερωτήματα που θέτουμε είναι ακριβώς αυτά. Τι θα κάνετε, έτσι ώστε να διασφαλιστεί η πληρωμή όλων των δεδουλευμένων των εργαζομένων και η απρόσκοπτη καταβολή των μισθών τους, να διασφαλιστεί επίσης η καταβολή των χρωστούμενων στα ασφαλιστικά ταμεία των εργαζομένων -δηλαδή να θεωρείται ασφαλιστική και αυτή η περίοδος- και βεβαίως να εξασφαλιστούν όλες οι θέσεις εργασίας και τα εργασιακά ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων στο «Ερρίκος Ντυνάν».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Υπάρχουν βέβαια πολλά ζητήματα -όπως είπατε και πριν- και μεγάλες διαφορές, όσον αφορά τη λειτουργία του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Εμείς μιλάμε για καθολική αποκλειστική δημόσια υγεία για όλους και κατάργηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας σε αυτόν τον τομέα. Εσείς έχετε μία άλλη αντίληψη. Όμως αυτή η άλλη αντίληψη, αποδεικνύεται ότι δεν μπορεί να πάει παραπέρα, δεν μπορεί να λειτουργήσει προς όφελος των εργαζομένων και του λαού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Πράγματι αυτή η ερώτηση έρχεται σε συνέχεια συζητήσεων που είχαμε.

Λοιπόν, θα ήθελα να διευκρινίσω το εξής, κύριε συνάδελφε, για να είναι όλα σαφή. Το «Ερρίκος Ντυνάν» λειτουργούσε με συνθήκες ιδιωτικής οικονομίας, δεν ήταν δημόσιο νοσοκομείο, ήταν μία ιδιωτική κλινική, με ιδιαίτερες ρυθμίσεις βέβαια, λόγω του νομικού της χαρακτήρα αλλά μία ιδιωτική κλινική. Και οι εργαζόμενοι, προφανώς, γνωρίζουν και γνώριζαν ότι εργάζονται σε μία ιδιωτική κλινική.

Τι έγινε, λοιπόν; Σύμφωνα με την υπ' αριθμόν 924/2014 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών, παρεσχέθη η άδεια στην Τράπεζα Πειραιώς η οποία ήταν η δανειστρία τράπεζα και στην οποία όφειλε το ποσό περίπου 250 εκατομμυρίων ευρώ, να προβεί στην αναγκαστική κατάσχεση του αυτοτελούς και αυθύπαρκτου δικαιώματος επί του Νοσηλευτικού Ιδρύματος «Ερρίκος Ντυνάν» ως οικονομικής μονάδας και συνόλου περιουσίας.

Προσέξτε, γιατί είναι σημαντικό αυτό. Είναι σημαντικό, γιατί μεταβιβάζεται το σύνολο των σχέσεων του ενεργητικού, άρα και οι εργατικές σχέσεις, οι συμβάσεις εργασίας. Τι κάνει με αυτόν τον τρόπο εδώ; Διασφαλίζεται, μέσα από τη διαδικασία του πλειστηριασμού, το μείζον, δηλαδή η συνέχιση της λειτουργίας.

Εάν δεν γινόταν αυτό, κύριε συνάδελφε -απλώς, θέλω να βάλω στο μυαλό μας την εναλλακτική -δεν το λέω για εσάς αλλά για όποιους δεν υποστηρίζουν τη συγκεκριμένη διαδικασία-, τι θα γινόταν; Επίσπευση και αναγκαστικός πλειστηριασμός των στοιχείων της περιουσίας του «Ερρίκος Ντυνάν» μεμονωμένα. Δηλαδή τι; Το κτήριο το πήρε κάποιος. Δηλαδή τι άλλο; Τα μηχανήματα τα πήρε κάποιος. Τον υλικοτεχνικό εξοπλισμό τον πήρε κάποιος. Θα έπαιρνε ξεχωριστά το κάθε ένα και όχι ως ομάδα

περιουσίας. Τι θα σήμαινε αυτό πρακτικά για τις θέσεις εργασίας; Προφανώς τη διάλυση της κλινικής και την απώλεια των θέσεων εργασίας στο πλαίσιο της διαδικασίας του πλειστηριασμού. Ελπίζω να καθίσταται σαφές αυτό και γιατί η συγκεκριμένη διαδικασία, όπως ακολουθήθηκε, εξυπηρετεί δύο βασικά συμφέροντα.

Πρώτον, διατήρηση των θέσεων εργασίας, αφού στο σύνολό τους μεταβιβάζονται. Σας λέω δε εδώ ενημερωτικώς ότι θα κάνω μία νομοθετική ρύθμιση, για να μπορούν να εργαστούν σε ιδιωτικές κλινικές οι νοσηλεύτριες που έχουν τελειώσει τη Σχολή του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, για να διασφαλιστούν αυτές οι θέσεις εργασίας, γιατί με τις συνθήκες που υπάρχουν τώρα, δεν θα επιτρεπόταν αυτό. Θα γίνει, λοιπόν, νομοθετική ρύθμιση –σας τη λέω– στο προσεχές νομοσχέδιο, για να τακτοποιήσουμε αυτήν τη συγκεκριμένη εκκρεμότητα.

Δεύτερον, διασφαλίζεται η λειτουργία της κλινικής ως τέτοιας, ως κλινικής.

Με ρωτάτε. Διασφαλίζονται οι μισθοί των εργαζομένων; Και σας απαντώ. Το εκπλειστηρίασμα, κύριε συνάδελφε, ήταν 115 εκατομμύρια ευρώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να σταματήσω εδώ και να συνεχίσω στη δευτερολογία μου. Να συνεχίσω;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Απαντήστε εάν θέλετε στο ερώτημά μου.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Εάν μου επιτρέψετε, με την άδεια του Προέδρου, να συνεχίσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ναι, είστε στην ουσία κατά την άποψή μου, έτσι δεν είναι, κύριε συνάδελφε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Έτσι.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Έγινε, λοιπόν, ο πλειστηριασμός, υπήρξε υπερθεματιστής –η εταιρεία στην οποία αναφερθήκατε– και το εκπλειστηρίασμα ανήλθε στο ποσό των 115.135.251 ευρώ.

Σε αυτήν την καταβολή, περιλαμβάνονται και τα δεδουλευμένα των εργαζομένων, με καθυστέρηση καταβολής έντεκα έως δεκατριών μηνών, τα οποία δεν έχουν διαχωριστεί από την τρέχουσα μισθοδοσία, καθότι αυτή καταβάλλεται ύστερα από πλήρη εξάλειψη των αναγκαστικών διακυμάνσεων.

Τι, λοιπόν, προσκομίσθη από τον κ. Καμμένο, για να φανεί ότι δεν έχουν καταβληθεί; Η δήλωση αναγγελίας των απαιτήσεων μίας κυρίας-εργαζόμενης, γιατί έτσι πρέπει να γίνει αυτό. Δηλαδή για να μπορέσει να υπάρξει κατάταξη και κατανομή του εκπλειστηριασμού, πρέπει να υπάρξει αναγγελία στον εκπλειστηριασμό της απαίτησης.

Ανηγγέλθη, λοιπόν, η εργαζόμενη και προφανώς, επειδή ακόμη δεν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία του πίνακα κατατάξεως και του τι παίρνει ο καθένας –γιατί αυτό θα το συντάξει ο συμβολαιογράφος– ενεφανίσθη η αναγγελία ως μη ικανοποίηση της απαίτησεως.

Λέμε, λοιπόν, το εξής. Τα δεδουλευμένα των εργαζομένων θα ικανοποιηθούν. Διασφαλίζονται οι θέσεις εργασίας και –προσέξτε, επειδή υπήρξε και το ζήτημα κατά πόσον οι εργαζόμενοι ευχαρίστησαν ή όχι και επειδή μάλιστα ακούστηκε ότι ήρθα εδώ και είπα ψέματα– διευκρινίζω ότι θα προσκομίσω την επιστολή του Γενικού Διευθυντή κ. Κωνσταντίνου Τζουτζουράκη, ο οποίος απευθυνόμενος προς εμένα λέει τα εξής:

«Με την παρούσα επιστολή, εκ μέρους των χιλίων οικογενειών των εργαζομένων και των ιατρών του ιδρύματος, εκφράζω τις θερμές ευχαριστίες για τη συμβολή σας στη διάθεση του νοσοκομείου και κατ' επέκταση των θέσεων εργασίας.»

Τώρα, το εάν ο κ. Τζουτζουράκης εκπροσωπεί ή όχι εν τη εννοία του σωματείου τους εργαζόμενους, αυτό είναι προς κρίση του σώματος και όλων μας. Πάντως, προφανώς, κάποιος άνθρωπος είχε την καλοσύνη να ευχαριστήσει μπροστά στην παρέμβαση που έκανε η Κυβέρνηση, η οποία οφείλω να πω –για να μη λέμε και πολλά– ότι ήταν μία.

Τι κάναμε δηλαδή εμείς; Ένα πράγμα κάναμε εμείς. Μαζί με τα στοιχεία του ενεργητικού, που ήταν στον πλειστηριασμό –το τονίζω, γιατί εδώ δεν υπάρχει δημόσια διαδικασία αλλά διαδικα-

σία ιδιωτικού δικαίου, δηλαδή οι δανειστές μιας κλινικής επισπεύδουν τον πλειστηριασμό εις βάρος μιας άλλης κλινικής, υπάρχει ο δανειστής, εμφανίζεται υπερθεματιστής και όλο αυτό είναι Αστικό Δίκαιο– επιτρέψαμε να μεταβιβαστεί η άδεια λειτουργίας στον υπερθεματιστή, εάν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις των προεδρικών διαταγμάτων, για να μπορέσει να λειτουργήσει η ιδιωτική κλινική. Αυτό, είναι η μόνη παρέμβαση που έχει κάνει το ελληνικό δημόσιο στην κατεύθυνση αυτή. Το λέω, για να πούμε και το εύρος της παρεμβάσεως μας.

Γιατί το κάναμε αυτό; Για να δοθεί η δυνατότητα, πρώτον, να υπάρξει υπερθεματιστής, διότι αλλιώς θα ανησυχούσε ότι μπορεί να μην έχει άδεια λειτουργίας και δεύτερον επί της ουσίας, προκειμένου να συνεχίσει να λειτουργεί το «Ερρίκος Ντυνάν». Ε, γι' αυτά ελεγχόμεθα τώρα!

Και λέω εγώ. Δεν έπρεπε να έχουν γίνει αυτά; Τι έπρεπε να έχουμε κάνει; Να αφήσουμε να κινηθεί η διαδικασία του πλειστηριασμού, διότι αυτή θα εκκινείτο! Να κλείσει το «Ερρίκος Ντυνάν»! Να χαθούν οι θέσεις εργασίας!

Να σας πω και το εξής. Και είναι αμφίβολο εκεί, εάν θα μπορούσαμε με τη διαδικασία της κατατάξεως να πάρουν τα χρήματά τους οι εργαζόμενοι, γιατί δεν ήξεραν εάν θα έφθαναν.

Κλείνω όλη την ενημέρωσή σας, λέγοντας ότι με το ποσό των 115 εκατομμυρίων, ικανοποιείται προνομιακά μαζί με τους εργαζόμενους και το ελληνικό δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία.

Ποιοι φωνάζουν; Θα σας το πω στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω εάν οι εργαζόμενοι με την απάντησή σας έχουν ησυχάσει πια. Διότι λέτε ότι μαζί με το ελληνικό δημόσιο, θα ικανοποιηθούν και οι εργαζόμενοι και τα ασφαλιστικά ταμεία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Πάνω οι εργαζόμενοι. Πρώτοι!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις, που οι εργαζόμενοι, όπως ξέρετε, έχουν πάει κάτω. Πρώτα ικανοποιούνται οι υπόλοιπες απαιτήσεις.

Εν πάση περιπτώσει, η γνώμη μας είναι ότι εδώ θα πρέπει να είναι καθαρή η θέση της Κυβέρνησης για τα δεδουλευμένα. Ξέρετε πολύ καλά ότι οι εργαζόμενοι έχουν ενός χρόνου –έντεκα έως δεκατριών μηνών– καθυστέρηση δεδουλευμένων και καταλαβαίνετε ότι έχουν χρεωθεί, ότι έχουν δανειστεί, για να μπορέσουν να ανταποκριθούν στις ανάγκες επιβίωσης. Επομένως, δεν μπορεί αυτά τα δεδουλευμένα να πάνε στο διηνεκές.

Θα πρέπει να υπάρχει χρονοδιάγραμμα καταβολής στους εργαζόμενους και, βεβαίως, στα ασφαλιστικά ταμεία, για τις εισφορές των εργαζομένων. Αυτό είναι πολύ σημαντικό ζήτημα για όλους, γιατί πολλοί απ' αυτούς, μπορεί να είναι και στην τελευταία περίοδο πριν από τη σύνταξή τους. Επομένως, καταλαβαίνετε πολύ καλά ότι δεν μπορεί να μην καταβληθούν οι ασφαλιστικές εισφορές.

Επειδή έχει γίνει αρκετή συζήτηση για το «Ερρίκος Ντυνάν», αν συμφωνούμε με αυτήν τη λύση ή δεν συμφωνούμε, κατά την εκτίμησή μας η λύση αυτή είναι σε αυτήν την κατεύθυνση της ιδιωτικοποίησης, της εμπορευματοποίησης. Για μας, το «Ερρίκος Ντυνάν» θα μπορούσε να αντιμετωπίσει αυτήν την κατάσταση που υπάρχει σήμερα, αν είχε περιέλθει στο κράτος, να είναι δηλαδή ένα ακόμα νοσοκομείο που να δέχεται τους ασφαλισμένους, τους εργαζόμενους, το λαό συνολικά και οι εργαζόμενοι βέβαια να είναι με σταθερή δουλειά, με πλήρεις εργασιακές σχέσεις και να υπάρξει επίσης πρόσληψη του αναγκαίου προσωπικού.

Εμείς βέβαια, ξέρετε πολύ καλά την άποψη που έχουμε για το σύστημα υγείας, δεν συμφωνούμε με τον ιδιωτικό τομέα. Αυτή η λύση που δόθηκε, είναι ακριβώς σε αυτήν την κατεύθυνση. Οι υπηρεσίες υγείας, αυτές που θα παρέχεται η εταιρεία «ΗΜΙΘΕΑ Α.Ε.», είναι πανάκριβες προς τους ασφαλισμένους, προς το λαό που θα πηγαίνει στο «Ερρίκος Ντυνάν», οι εργαζόμενοι θα έχουν εργασιακές σχέσεις του ιδιωτικού τομέα και η πίεση και η επίθεση που θα γίνεται, θα είναι καθημερινή, γιατί η εταιρεία θα θέλει να βγάλει κέρδη και από τους εργαζόμενους αλλά και από τους ασφαλισμένους που θα πηγαίνουν για αποκατάσταση της

υγείας στο εν λόγω νοσοκομείο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πιστεύουμε, λοιπόν, ότι η λύση που δόθηκε δεν είναι η ενδεχόμενη. Οι εργαζόμενοι θα βρεθούν πολύ γρήγορα πάλι μπροστά σε μεγάλα προβλήματα. Ωστόσο, λέμε ότι και αυτά τα ζητήματα που σήμερα θέτουμε σαν ερωτήματα, είναι αμφίβολο αν πράγματι θα υλοποιηθούν στο αμέσως επόμενο διάστημα.

Βεβαίως, εσείς λέτε ότι στα 115, 175, 251 εκατομμύρια, είναι μέσα και τα δεδουλευμένα των εργαζομένων. Ωστόσο, οι εργαζόμενοι ανησυχούν αν αυτά θα καταβληθούν και τότε. Βεβαίως ανησυχούν και για το αν θα εξασφαλιστούν αυτές οι θέσεις εργασίας που υπάρχουν σήμερα και αν θα εξασφαλιστούν τα εργασιακά και ασφαλιστικά τους δικαιώματα από τη νέα εταιρεία, η οποία είναι ειδικού τομέα, όπως λέτε, και δεν μπορεί να κάνει κάποια παρέμβαση το κράτος. Θα είναι με βάση τα κριτήρια της ανταγωνιστικότητας, της κερδοφορίας αυτής της συγκεκριμένης κλινικής, που δεν ξέρω αν θα κρατήσει το όνομα «Ερρίκος Ντυνάν» ή αν θα την πούνε κάπως αλλιώς αργότερα.

Πάντως πάνω σε αυτά τα ζητήματα, δεν μπορεί η Κυβέρνηση να μη διασφαλίσει τουλάχιστον αυτά τα ερωτήματα που σήμερα θέτουμε. Πρέπει να τα διασφαλίσει οπωσδήποτε. Είναι δεδουλευμένα. Σε ένα κράτος που λέτε ότι θέλει τη δικαιοσύνη, δεν μπορεί ένας εργαζόμενος να δουλεύει ένα χρόνο χωρίς να αμείβεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Σας ευχαριστούμε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, εγώ το τονίζω ξανά, για να το λήσουμε αυτό. Οι εργαζόμενοι δούλευαν σε μια ιδιωτική κλινική, όπως δουλεύουν και άλλοι εργαζόμενοι σε ιδιωτικές κλινικές ή σε ιδιώτες παρόχους υγείας. Μπορούμε να διαφωνούμε φιλοσοφικά, για το αν πρέπει ή δεν πρέπει να υπάρχει ιδιωτική επιχειρηματική δραστηριότητα στο χώρο της υγείας. Εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει. Εσείς πιστεύετε ότι δεν πρέπει. Πάντως, εδώ έχουμε να λύσουμε –και νομίζω ότι αυτό είναι το ζήτημα που εγείρει η ερώτησή σας– όχι τη γενική τάξη διαφοράς μας, όσο το αν καλώς ή κακώς έχει γίνει ο συγκεκριμένος χειρισμός μέσα στο πλαίσιο των κεντρικών στρατηγικών επιλογών που έχουμε κάνει, όχι να συζητήσουμε τις στρατηγικές μας επιλογές. Οι στρατηγικές επιλογές είναι εκεί και είναι μια τελείως διαφορετικής τάξης συζήτηση.

Λέω, λοιπόν, εγώ το εξήγώ απλό και το διευκρινίζω. Σε ό,τι αφορά τις συμβάσεις των εργαζομένων, εν τω συνόλω μεταφέρθηκαν. Άρα, διασώθηκαν οι συμβάσεις εργασίας. Εάν υπήρχε οποιαδήποτε άλλη λύση, οι συμβάσεις εργασίας θα είχαν λυθεί και οι εργαζόμενοι θα έπαυαν να βρουν τι θα κάνουν εν συνεχεία, ανάλογα με το τι θα γινόταν, που δε το ξέρω. Πρώτον αυτό.

Δεύτερον, οι εργαζόμενοι είναι εξοπλισμένοι –όχι γιατί τους εξοπλίσαμε εμείς τώρα– με το δικονομικό προνόμιο της κατάταξης τους προνομιακά και της προνομιακής τους ικανοποίησης από το εκπαιστηρίασμα. Εκπαιστηρίασμα υπήρξε.

Επομένως, ό,τι προβλέπεται για τους εργαζόμενους και τους μισθούς τους –μέσα στο πλαίσιο του Αστικού Κώδικα, μέσα στο πλαίσιο της εργατικής νομοθεσίας, μέσα στο πλαίσιο του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας– αυτό θα υλοποιηθεί. Ό,τι προβλέπεται, το τονίζω. Αυτό είναι πολύ καλύτερο. Τονίζω την προνομιακή κατάταξη.

Πρώτον, τονίζω ότι υπήρξε εκπαιστηρίασμα και μάλιστα αρκετό για την ικανοποίηση των απαιτήσεων των εργαζομένων.

Δεύτερον το τονίζω, γιατί σε αντίθετη περίπτωση, δηλαδή σε περίπτωση που δεν θα υπήρχε πλειστηριασμός ως σύνολο περιουσίας αλλά πηγαίναμε να εκποιήσουμε το κάθε περιουσιακό στοιχείο ξεχωριστά, είναι πολύ αμφίβολο εάν θα υπήρχε αυτό το τίμημα, αυτό το εκπαιστηρίασμα.

Τρίτον, το οποίο είναι επίσης σημαντικό. Δεν το λέω τώρα για σας, γιατί εσείς εκφράζετε μία φιλοσοφική, ηθική, πολιτική προγραμματική διαφωνία. Είναι άλλης τάξεως τα ζητήματα τα οποία εγείρετε εσείς και άλλης τάξεως η συζήτηση που αποπειράθηκαν να εγείρουν μέσα στη Βουλή αλλά και εκτός Βουλής, για το ζήτημα αυτό.

Όταν λέμε «καλύτερη λύση είχατε;», κύριε συνάδελφε, αν αύριο μία ιδιωτική κλινική χρεοκοπήσει για οποιονδήποτε λόγο γιατί δεν μπορεί να αντεπεξέλθει, τι πρόκειται να γίνει, τι πρόκειται να κάνουμε; Η απάντηση είναι ότι, όπως κλείνουν επιχειρήσεις, έτσι κλείνουν και ιδιωτικές κλινικές. Επομένως, δεν δημιουργείται κανένα βάρος.

Εμείς εδώ κάναμε κάτι συγκεκριμένο. Είπα τι κάναμε. Δώσαμε τη δυνατότητα της μεταφοράς της διοικητικής λειτουργίας, της άδειας λειτουργίας και θα κάνουμε και κάτι ακόμα για να διασφαλίσουμε αυτές τις θέσεις εργασίας, κυρίως για τις νοσηλεύτριες που προέρχονται από τον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό. Θα τους δώσουμε τη δυνατότητα, εξομοιώνοντας τις εργασιακές τους δυνατότητες, να συνεχίσουν να εργάζονται στο χώρο που εργάζονται.

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω λέγοντας μόνο ένα πράγμα, το οποίο θέλω να ακουστεί στην Αίθουσα χωρίς να το αναπτύξω περαιτέρω. Ακούστηκαν αντιρρήσεις γι' αυτήν τη λύση. Από πού ακούστηκαν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Δεν αναφέρομαι σε σας, κύριε συνάδελφε, ούτε στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Καμμία σχέση δεν έχει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας μ' αυτά που θα πω τώρα. Δεν έχει σχέση αυτό με τη δική σας επίκαιρη ερώτηση αλλά ακούστηκαν αυτά στην Αίθουσα.

Από πού ξεκίνησαν οι αντιρρήσεις για το ζήτημα αυτό; Από ένα συγκεκριμένο site, το οποίο την ημέρα ή την επομένη της ημέρας του πλειστηριασμού, έκανε εφτά ή δέκα αναρτήσεις για το συγκεκριμένο ζήτημα.

Θα μου πείτε: «Κακό είναι να ελέγχει ο Τύπος;». Όχι, είναι πολύ καλό και καλά κάνει και ελέγχει. Όπως τυχαίως, το site αυτό φέρεται να έχει κάποια σχέση μ' έναν πολύ συγκεκριμένο επιχειρηματία στο χώρο της υγείας. Γιατί το λέω αυτό; Διότι με μεγάλη ευκολία κάποιος έρχεται και κατηγορεί την Κυβέρνηση ότι έκανε σκανδαλώδη ρύθμιση για να ευνοήσει κάποιον. Σας εξήγησα ποια είναι η σκανδαλώδης ρύθμιση, ότι δώσαμε τη δυνατότητα να λειτουργεί και την επόμενη μέρα και να μεταβιβάσει η άδεια διοικητικής λειτουργίας, αυτό είναι το σκάνδαλο.

Έτσι μπορεί να σκεφτεί κανείς, κύριε συνάδελφε, ότι και οι άλλοι που το εγείρουν ως σκάνδαλο, μπορεί να υπηρετούν άλλα συμφέροντα στον χώρο της υγείας.

Άρα, λοιπόν, γι' αυτού του τύπου τη συμπεριφορά και για το ποιος υπηρετεί τι, νομίζω ότι πρέπει κανείς να είναι εξαιρετικά προσεκτικός.

Εμάς τι μας ενδιαφέρει; Να συνεχίσει να λειτουργεί το Νοσοκομείο «Ερρίκος Ντυνάν» ανεξαρτήτως του ιδιοκτησιακού του καθεστώτος και να διασφαλίσουμε τις θέσεις εργασίας, να διασφαλίσουμε τα συμφέροντα τα δημοσίου με την καταβολή όσων οφείλονται στο δημόσιο και στα ασφαλιστικά ταμεία. Μας ενδιαφέρει επίσης να πληρωθούν οι εργαζόμενοι.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Η τρίτη με αριθμό 121/7-10-2014 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Σερρών του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή κ. Αρτέμιου Ματθαίου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την ανάγκη ολοκλήρωσης της γέφυρας Γκολφαρίου στα Τρίκαλα και την ενημέρωση για το ύψος της συνολικής δαπάνης του έργου δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Βουλευτή και διαγράφεται.

Θα συζητηθεί η με αριθμό 110/6-10-2014 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου της Βουλευτού Α' Θεσσαλονίκης της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Ασημίνας Ξηροτύρη – Αικατερινάρη προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με τον κίνδυνο κατάρρευσης των μικρομεσαίων εργοληπτικών επιχειρήσεων και την αναστολή ανάθεσης δημοσίων έργων λόγω μη ολοκλήρωσης του θεσμικού πλαισίου.

Κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο για να αναπτύξετε την επίκαιρη ερώτηση.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, με το άρθρο 59 του ν. 4278/2014 ανατράπηκε το ισχύον μέχρι τότε καθεστώς για το δικαίωμα συμμετοχής στις αναθέσεις δημοσίων έργων, μελετών και υπηρεσιών και κατασκευής των έργων.

Συγκεκριμένα, κύριε Υπουργέ, όπως γνωρίζετε, καταργήθηκαν

τα κατώτερα και ανώτερα όρια, ενώ προβλέπεται η έκδοση προεδρικού διατάγματος με το οποίο θα καθοριστούν κυρίως για τα ανώτερα –γιατί μάλλον για τα κατώτερα οριστικοποιήθηκε η κατάσταση της κατάργησής του- οι προϋποθέσεις συμμετοχής στις διαδικασίες ανάθεσης των δημοσίων έργων.

Το εν λόγω προεδρικό διάταγμα παρά τις δεσμεύσεις σας, κύριε Υπουργέ, δηλαδή ότι θα τεθεί σε εφαρμογή στα μέσα Σεπτεμβρίου, δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί και δεν έχει γίνει καμμία διαβούλευση. Επομένως, δεν έχουν τηρηθεί τα χρονοδιαγράμματα, όταν γνωρίζετε πολύ καλά ότι καταληκτική ημερομηνία έκδοσης είναι στις 4 Νοεμβρίου 2014, δηλαδή σε είκοσι μέρες.

Οι διατάξεις αυτές, έχουν προκαλέσει έντονες αντιδράσεις των μικρών και μεσίων εργοληπτικών επιχειρήσεων, οι οποίες υποστηρίζουν ότι η κατάργηση των ορίων ευνοεί τις μεγάλες επιχειρήσεις. Αυτό υποστήριξα βέβαια κι εγώ στη Βουλή, ως αυτονόητο όταν συζητούμε αυτήν την τροπολογία. Έχουν μάλιστα απευθυνθεί –και το γνωρίζετε- σε ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα, που τεκμηριώνει ότι η διατήρηση των κατώτατων ορίων για τα έργα κάτω των 5.186.000.000 ευρώ, είναι απόλυτα συμβατή με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όσον αφορά, λοιπόν, όλα τα παραπάνω, δηλαδή ότι έχουμε οριστικοποιήσει την κατάργηση του κατώτατου ορίου και πραγματικά οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις έχουν περιέλθει σε μία απόγνωση, έχουμε ανοικτό το θέμα του προεδρικού διατάγματος, κυρίως για τα θέματα του ανωτάτου ορίου.

Από την άλλη πλευρά, κύριε Υπουργέ, αυτήν τη στιγμή έχουμε την ολοκλήρωση του ΕΣΠΑ, στο οποίο υπάρχουν πάρα πολλά έργα συνολικού προϋπολογισμού 4 δισεκατομμύρια και για τα οποία όλες αυτές οι επιχειρήσεις ήταν πράγματι οργανωμένες, που λόγω της οικονομικής κρίσης δεν είχαν να περιμένουν από κάτι άλλο για την επιβίωσή τους.

Επομένως, ένα καθεστώς εξήντα χρόνων για τα δημόσια έργα ξαφνικά υποτάσσεται στις απαιτήσεις του ενωσιακού δικαίου, το οποίο παρ' όλα αυτά αφήνει κάποια περιθώρια, που θα συζητήσουμε παρακάτω.

Πρέπει, λοιπόν, να μας πείτε πώς θα αποφανθείτε άμεσα το νέο πλαίσιο και κυρίως αν θα δεχθείτε αυτήν τη γνωμοδότηση η οποία υπάρχει, λέει και τεκμηριώνει ότι μέχρι τα 5.200.000.000 μπορεί να ισχύσουν τα πτυχία κατώτερης τάξης και με βάση το ενωσιακό δίκαιο.

Πρέπει, λοιπόν, να μου απαντήσετε, κύριε Υπουργέ, και να λάβετε υπ' όψιν τη δεινή κατάσταση των μικρομεσαίων εργοληπτικών επιχειρήσεων και το γεγονός ότι περιμέναν από το ΕΣΠΑ από τα μικρά έργα της περιφέρειας, πραγματικά να μπορέσουν να ανακάμψουν και να επιβιώσουν.

Ξέρω πολύ καλά τις γνώσεις που έχετε σε αυτό το θέμα, καθώς και την ευαισθησία σας. Κύριε Υπουργέ, χρειάζεται πάντα η διαπραγμάτευση. Δεν μπορούμε από το ένα καθεστώς –που μπορεί να είχε και στρεβλώσεις, κ.λπ. στη χώρα μας- να πάμε σε ένα ριζικά διαφορετικό. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, είτε είναι εργοληπτικές είτε είναι εμπορικές, πρέπει να επιβιώσουν και στη χώρα μας και στην Ευρώπη, αν θέλουμε να υπάρξει δίκαιη κατανομή πλούτου, έργου και υπηρεσιών.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ευχαριστώ και τη συνάδελφο κ. Ξηροτύρη, για το γεγονός ότι υπέβαλε αυτήν την τόσο ενδιαφέρουσα ερώτηση που απασχολεί δεκάδες χιλιάδες μικρομεσαίες κατασκευαστικές επιχειρήσεις στη χώρα.

Να θυμίσω μόνο ότι κατά διαστήματα «τρέχουν» τέτοια ζητήματα στο δημόσιο διάλογο. Πριν από πολλά χρόνια, θυμάστε ότι υπήρχε το θέμα της συγχώνευσης των εταιρειών, διότι κάθε φορά τα πράγματα αλλάζουν στην οικονομία και χρειάζονται νέες ρυθμίσεις, προκειμένου να ρυθμίζεται ο υγιής ανταγωνισμός και ταυτόχρονα να στηρίζονται μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Άρα, το γεγονός ότι έστω και υποχρεωτικά μπήκε ένα ζήτημα διαλόγου για το θέμα αυτό, το θεωρώ θετικό. Εξάλλου το ενωσιακό δίκαιο είναι για όλες τις χώρες, οφείλουμε να το εφαρμό-

ζουμε με τρόπο τέτοιο που πράγματι να υπηρετεί αυτό που λέμε «υγιή ανταγωνισμό».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ δεν εφαρμόσαμε απλώς την άμεση προτεραιότητα που έβαζε η οδηγία. Κάναμε κι ένα βήμα παραπάνω.

Δεν καταργήσαμε μόνο τα κατώτατα, αλλά καταργήσαμε και τα ανώτατα. Έτσι θέλουμε να διαμορφώσουμε ένα νέο πλαίσιο ανταγωνισμού.

Το νέο πλαίσιο ανταγωνισμού έχει να κάνει με μια σειρά από ζητήματα τα οποία τίθενται. Πρώτα-πρώτα αφορά το ποιος είναι εργολήπτης, ποιες προϋποθέσεις έχει. Το δεύτερο έχει να κάνει με το ποιος είναι αυτός, τι πτυχία έχει, τι εμπειρία έχει, πόσους εργαζόμενους έχει, τι οικονομική δυνατότητα ενδεχομένως έχει, τι δάνεια και εμπειρία θα μπορούσε να πάρει από κάποιον άλλον για να μπορέσει να συμμετέχει σε ένα μεγαλύτερο έργο, τι κοινοπραξίες και συνεργασίες θα μπορούσε να κάνει με άλλους για να συμμετέχουν σε ένα ακόμα μεγαλύτερο έργο οι μικροί κ.ο.κ..

Ένα άλλο ζήτημα είναι εάν η χώρα θα κρατάει από εδώ και πέρα μητρώα, δηλαδή ένα ιστορικό από κάθε εταιρεία, έτσι ώστε να ξέρει η κάθε αναθέτουσα αρχή ότι ο συγκεκριμένος δεν είναι τυχαίος, δεν είναι τυχαίος αλλά έχει μια εμπειρία, μια ύπαρξη η οποία στηρίζεται σε κάποια συγκεκριμένα στοιχεία, έτσι ώστε να μην μπορεί η κάθε αναθέτουσα αρχή –οι οποίες είναι χιλιάδες, όπως ξέρετε- να κάνει κατά το δοκούν πολιτική. Αυτό είναι κρίσιμο ζήτημα, δηλαδή να υπάρχει η εφαρμογή μιας ενιαίας πολιτικής από άκρο σ' άκρο στη χώρα, οριζόντια και κάθετα σε όλα τα επίπεδα της διοίκησης και σε όλα τα γεωγραφικά μήκη και πλάτη της χώρας.

Συνεπώς, αυτήν τη στιγμή ακριβώς αυτά τα ζητήματα είναι στο τραπέζι, με στόχο να στηρίζουμε τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις για να μπορούν όχι να κρατηθούν εκεί που είναι αλλά να κάνουν κάτι παραπάνω.

Πιστεύω ότι πρέπει να γίνουν προσπάθειες, ούτως ώστε οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και να συνεργαστούν μεταξύ τους και να μεγάλωσουν και να αποκτήσουν εύρος στη δραστηριότητά τους.

Εγώ, λοιπόν, στο πλαίσιο αυτής της προσπάθειας έφερα εδώ μια τροπολογία, την οποία ψηφίσαμε. Στη συνέχεια συστήσαμε μια ομάδα. Η ομάδα αυτή, κυρία συνάδελφε, έχει κάνει μια πολύ μεγάλη διαβούλευση, ένα πολύ μεγάλο διάλογο, έχει γίνει πολλή κουβέντα. Σε πρώτη φάση έχει ολοκληρωθεί η συζήτηση, σε λίγες μέρες θα υπάρχει ένα σχέδιο και θα παρουσιαστεί ξανά στους ενδιαφερόμενους, έτσι ώστε στις προθεσμίες που είπαμε να έχουμε στα χέρια μας μια ολοκληρωμένη πολιτική για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και για τον εργοληπτικό κλάδο στα επόμενα χρόνια.

Θα ήθελα, επίσης, να τονίσω ότι η προσπάθειά μας είναι να ενταχθούν σ' αυτά τα μητρώα, τους καταλόγους, τα αρχεία –όπως θέλετε πείτε τα- όλοι οι κατασκευαστές και ιδιωτικών και δημοσίων έργων, έτσι ώστε να υπάρχει ένα επίσημο αρχείο της χώρας, στο οποίο θα καταγράφονται όσοι ασχολούνται με αυτό το αντικείμενο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κύριε Υπουργέ, όπως σας είπα, πάρα πολλά χρόνια νομίζω ότι και η Ολομέλεια ασχολήθηκε με το σύστημα ανάθεσης των δημοσίων έργων και των μελετών και των κατασκευών και έφτασε να έχει έναν καλό κώδικα για τη διενέργεια όλων αυτών των αναθέσεων και των όρων της κατασκευής των έργων, δηλαδή έκανε πάρα πολλές προσαρμογές.

Κράτησε, βέβαια –έχοντας υπ' όψιν και τις παρενέργειες που τις ξέρω πολύ καλά, γιατί ήμουν τριάντα χρόνια στα δημόσια έργα- τις τάξεις των πτυχίων και τα μητρώα. Έτσι ήταν διαρθρωμένα. Με τον τελευταίο νόμο, το ν.3669 έχουμε επτά τάξεις, από την Α1 μέχρι την έβδομη τάξη και όπως γνωρίζετε, αυτές οι τάξεις προσδιορίζονται από το ανώτατο και το κατώτατο όριο.

Πράγματι, το ενωσιακό δίκαιο εδώ και αρκετό καιρό έχει καταργήσει αυτές τις διακρίσεις και τις τάξεις των πτυχίων. Δεν είναι, όμως, πολύ αυστηρό, γιατί όντως αυτές δεν είναι διακρίσεις ιθαγένειας. Δεν είναι ότι οι Έλληνες μπορούν να κάνουν

αυτό και οι ξένοι μπορεί να μην κάνουν εκείνο. Και συμμερίζεται και την αγωνία και τις ιδιαιτερότητες και αυτό πρέπει να το χρησιμοποιήσουμε. Συμμερίζεται τις ιδιαιτερότητες της κάθε χώρας, κυρίως την αγωνία και θεωρεί θεμιτό το να μην πιέζει κανείς ή να εξοντώνει τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Γι' αυτό τόσα χρόνια δεν ήταν αυστηρή η Ευρωπαϊκή Ένωση απέναντί μας.

Δεν ξέρω τι έγινε το 2014 και πόσες φορές και πόσοι πηγαίνουν στην Ενωμένη Ευρώπη, που τελικά δεν ξέρω πόσο «λάστιχο» είναι το δίκαιό της και θα μας επιβληθεί πρόστιμο από το δικαστήριο.

Εγώ όμως πιστεύω, όπως και η γνωμοδότηση πολύ καλά τεκμηριώνει, ότι αυτό το κατώτερο τουλάχιστον όριο των 5.186.000 μπορεί να υπάρξει. Μπορείτε με την Ευρωπαϊκή Ένωση -δεν το κάνατε μέχρι τώρα- να διαπραγματευτείτε ακόμα περισσότερα πράγματα. Γιατί και εκεί, στις χώρες τους, μέσα στην κρίση, έχουν και αυτοί την αγωνία τους για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Το δεύτερο είναι σημαντικό: Είπατε ότι έχετε συστάσεις μια επιτροπή που κάνει τη σχετική διαβούλευση κ.λπ.. Κύριε Υπουργέ, δεν μπορούμε να φύγουμε από τη λειτουργία των μητρώων και να πάμε σε καταλόγους με ασαφή κριτήρια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Εδώ, πέρα από την ενίσχυση του υγιούς ανταγωνισμού, που πρέπει να υπάρχει και πάχουν και τα δημόσια έργα σ' αυτό, θα πρέπει να δούμε και τα θέματα της εμπειρίας, της τεχνικής επάρκειας και της οικονομικής επάρκειας για τα μικρά, για τα μεσαία, για τα μεγάλα έργα που κατασκευάζονται από τις εργοληπτικές επιχειρήσεις. Και αυτά τα κριτήρια θα πρέπει να είναι αντικειμενικά και σαφή.

Υπάρχει ένας κίνδυνος από τη διαβούλευση που γίνεται. Το διαβάζω και στα κείμενα των ενώσεων των εργοληπτών αυτό το θέμα, περί ασαφών κριτηρίων και πολλών κατηγοριών αλλά εγώ πιστεύω ότι δεν θα γίνει αυτό. Αλλιώς μας το περιγράψατε εδώ. Υπάρχει ένας κίνδυνος αυτά τα κριτήρια να μην είναι σαφή και κάθε φορά να προσαρμόζονται στον εκάστοτε διαγωνισμό. Καταλαβαίνετε ότι έτσι θα προκύψουν και φωτογραφικές διατάξεις και πολλά άλλα προβλήματα.

Εμπειρία και γνώσεις έχουν και οι μικρές και οι μεγάλες επιχειρήσεις. Πλήττονται από την κρίση και έχουν πολλά άλλα προβλήματα, από εγγυητικές επιστολές και κυρίως ανάγκες ρευστότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Όμως όλο αυτό το οικοδόμημα που έγινε στη χώρα -και έχουν φτάσει σε ένα καλό επίπεδο- δεν μπορούμε σήμερα να το έχουμε υπό αίρεση. Έτσι είναι -συγχωρήστε μου την έκφραση- αυτήν τη στιγμή ένα μπάχαλο και μάλιστα όταν πρέπει να ολοκληρωθούν οι διαγωνισμοί επείγοντως, όπως σας είπα, για την ολοκλήρωση του ΕΣΠΑ. Οι περισσότεροι απ' αυτούς τους διαγωνισμούς αφορούν σε μικρά έργα. Και αφορούν στην επιβίωση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Πρέπει λοιπόν να μου απαντήσετε: Θα κρατήσετε το 5.186.000; Θα πάτε σε μια καλύτερη διαπραγμάτευση και με την Ευρωπαϊκή Ένωση και θα διαφυλάξετε μέσα από το προεδρικό διάταγμα όλη αυτή τη μέχρι σήμερα εμπειρία, τα μητρώα και τους αντικειμενικούς όρους για τη διεξαγωγή των διαγωνισμών;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να σας πω ότι αντιλαμβάνομαι την παρουσία του κράτους σε όλη αυτήν την υπόθεση με ένα ρόλο πολύ εποπτικό και όχι το ρόλο που είχε μέχρι σήμερα. Αυτό ισχύει και σε ό,τι αφορά στον τρόπο με τον οποίο τηρεί τα μητρώα, όπου κάθε τρία χρόνια οι άνθρωποι δίνουν κάποια χρήματα εκεί για να προάγουν τις εταιρείες τους και να ανανεώνουν την εγγραφή τους στα μητρώα. Αυτό κατά τη γνώμη μου πρέπει να τελειώσει. Δεν έχει πια λόγο κανένας να πληρώνει παρά μόνο τις δαπάνες για όλη αυτήν τη διαδικασία, που είναι πολύ μικρές.

Δεύτερον, το κράτος πρέπει να αλλάξει ρόλο σε ό,τι αφορά στον τρόπο τον οποίον διαχειρίζεται τα δημόσια έργα. Ενώ ότι τα μεγάλα δημόσια έργα πρέπει να φύγουν από το κεντρικό Υπουργείο ως επίβλεψη και να πάνε σε ανεξάρτητους μηχανικούς, όπως γίνεται στα παραχωρησιακά έργα, όπου πραγματικά συντελείται μια επανάσταση στο ρόλο του κράτους.

Είμαι πολύ χαρούμενος γι' αυτό, γιατί επιτέλους τα έργα τα οποία γίνονται δεν αξίζουν τρεις και τέσσερις φορές τον προϋπολογισμό τους. Και αυτό είναι κρίσιμο θέμα. Να κάνουμε μια μέρα μια συζήτηση, κυρία συνάδελφε, να δούμε όλα αυτά τα χρόνια πόσο ανεβαίνει η αξία των έργων σε σχέση με τον προϋπολογισμό τους. Γιατί; Γιατί ο ρόλος του κράτους δεν ήταν καλός. Ο ρόλος του κράτους ήταν στρεβλωτικός. Δεν έχει λόγους το κράτος να παίζει αυτό το ρόλο. Ο ρόλος του είναι εποπτικός, να βλέπει αν ο ανταγωνισμός λειτουργεί σωστά.

Δεύτερον, καταθέτω τη γνωμοδότηση του καθηγητή. Οι καθηγητές δεν κάνουν πολιτική, έτσι; Γνώμες λένε. Αν η γνώμη του είναι σωστή, θα ήθελα να μου το πείτε κι εσείς, σας παρακαλώ πολύ -την καταθέτω-, γιατί πρέπει να εξηγηθούμε σε αυτήν τη χώρα ότι ή εφαρμόζουμε τους νόμους ή δεν τους εφαρμόζουμε.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων κ. Μιχαήλ Χρυσόχοϊδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εγώ πιστεύω ότι πρέπει να τους εφαρμόζουμε και αν είναι ζήτημα διαπραγμάτευσης, να το κάνουμε κι αυτό. Να δώσουμε, δηλαδή, την αληθινή ερμηνεία στο νόμο.

Σημασία έχει ότι η χώρα είναι υποχρεωμένη, αλλά εγώ λέω ότι η χώρα έχει και δικαίωμα και καθήκον να εφαρμόζει τους νόμους όπως ο κάθε πολίτης. Πρέπει να βρούμε τρόπο να εφαρμόσουμε τους νόμους με τέτοιες μεθόδους οι οποίες μας καθιστούν μια χώρα έννομης τάξης και ταυτόχρονα μια χώρα η οποία έχει ένα δίκαιο κράτος.

Εγώ πιστεύω, λοιπόν, ότι πρέπει να χτίσουμε το δίκαιο κράτος. Πώς θα το χτίσουμε το δίκαιο κράτος στη συγκεκριμένη περίπτωση;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτον, είμαι σταθερά υπέρ του να κρατήσουμε μητρώα, για λόγους που έχουν να κάνουν με την ασφάλεια του δικαίου και την ασφάλεια των ανθρώπων, των επιχειρήσεων.

Το δεύτερο που πρέπει να κάνουμε είναι να κρατήσουμε σταθερά κριτήρια για όλες τις αναθέτουσες αρχές, έτσι ώστε να μην μπορεί η κάθε αναθέτουσα αρχή -οι οποίες είναι χιλιάδες- να κρίνει και να αποφασίζει, να απορρίπτει ή να δέχεται κατά το δοκούν.

Τρίτον, έχω δώσει εντολή στις υπηρεσίες μου να κάνουμε μια συζήτηση και με τη Διεύθυνση Εσωτερικής Αγοράς της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και με τη δική μας εδώ την ανεξάρτητη αρχή των δημοσίων συμβάσεων, για να δούμε αυτά τα ζητήματα που περιλαμβάνει η γνωμοδότηση που κατέθεσα προηγουμένως, έτσι ώστε ό,τι και να γίνει, να μπορέσουμε να προστατεύσουμε και με άλλα κίνητρα τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Τέταρτον, πολύ σωστά βάζετε το θέμα και εκφράζετε την αγωνία σας σε σχέση με το ζήτημα του ΕΣΠΑ. Για το συγκεκριμένο μην ανησυχείτε, γιατί υπάρχει πολύ μεγάλη απορρόφηση, υπάρχει αυτό που λένε οι ειδικοί, το overbooking. Εκείνο που έχει σημασία είναι να τρέχουν τα έργα, για να μπορέσουν οι άνθρωποι να καλύψουν ζημιές που έχουν συσσωρευτεί τα τελευταία χρόνια λόγω της κρίσης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κι εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Ακολουθεί η πρώτη με αριθμό 114/6-10-2014 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Λέσβου της Νέας Δημοκρατίας κ. Παύλου Βογιατζή προς τον Υπουργό Ναυτιλίας και Αιγαίου, σχετικά με τη ρύθμιση των θεμάτων των ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών στο βόρειο Αιγαίο.

Αγαπητέ κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για να αναπτύξετε

την επίκαιρη ερώτηση.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε. Κύριε Υπουργέ, πριν από λίγο καιρό με μια πολύ γενναία τροπολογία την οποία καταθέσατε και η οποία έγινε αποδεκτή από το Σώμα, δώσατε λύση σε ένα χρόνιο πρόβλημα δεκαετιών που απασχολούσε το Βόρειο Αιγαίο και κυρίως τα μικρά νησιά του Βορείου Αιγαίου.

Μένει ένα ερώτημα, όμως, και η αιτία που σας έκανα την ερώτηση είναι ένα έγγραφο που έχει σταλεί σε εσάς κι έχει κοινοποιηθεί προς τους Βουλευτές του νομού, του Εμπορικού Συλλόγου, με το οποίο εκφράζεται η αγωνία για το εάν η έκπτωτη εταιρεία έχει δικαίωμα να επανέλθει με ελεύθερα δρομολόγια στην ίδια γραμμή. Το έγγραφο θα το καταθέσω στα Πρακτικά, αλλά στο σημείο αυτό θέλω να διαβάσω στο Σώμα δύο φράσεις:

«Κανείς από μας τους κατοίκους, επαγγελματίες, φορείς, δεν επιθυμεί την οπισθοδρόμηση με πλοία τριάντα και σαράντα ετών». Και το δεύτερο σημείο: «Σας ζητάμε να λάβετε υπ' όψιν τις ανάγκες του ακριτικού μας νησιού και να μην επιτρέψετε τον τορπιλισμό των ενεργειών της πολύ σοβαρής προσπάθειας του Υπουργείου σας, αλλά και το μοιραίο και καταστροφικό για τη Λήμνο πτωχόρισμα». Αυτά είναι δύο σημεία του εγγράφου.

Το ένα κομμάτι, λοιπόν, της ερώτησης είναι: Τι σκέφτεστε να κάνετε με τις εταιρείες οι οποίες κηρύσσονται έκπτωτες και αν αυτές έχουν δικαίωμα να επανέλθουν με ελεύθερα δρομολόγια.

Το δεύτερο κομμάτι είναι αν τα δρομολόγια από δύο θα γίνουν τρία, κυρίως τους καλοκαιρινούς μήνες. Είναι γεγονός ότι υπάρχει ικανοποίηση στη Λήμνο από αυτά τα δρομολόγια, αλλά υπάρχει και μια γενικότερη αγωνία.

Θέλω, λοιπόν, να μας πείτε εδώ τι σκέφτεστε για τα τέσσερα μικρότερα των μικρών νησιά, όπως είναι οι Φούρνοι Ικαρίας, τα Ψαρά, ο Άη Στράτης.

Θέλω να μας πείτε τι σκέφτεστε για αυτά τα νησιά. Οι Φούρνοι εξυπηρετούνται σήμερα, αλλά αυτό θα παραμείνει; Επίσης, θέλω να μας πείτε αν στην καινούργια προκήρυξη, την οποία θα βγάλετε, θα υπάρχουν τρία δρομολόγια, ενδεχομένως ένα για τη Θεσσαλονίκη.

Παρ' όλο που ο κύριος Πρόεδρος, γνωρίζει πάρα πολύ καλά, καθώς κατάγεται από τη Καβάλα, ότι η Καβάλα είναι κοντύτερα στη Λήμνο και η Θεσσαλονίκη έχει ενδιαφέρον, κυρίως από φοιτητές που σπουδάζουν σε αυτήν την πόλη, αλλά και εμπορευματικά. Βέβαια, δεν είναι μακριά από την Καβάλα, είναι μία ώρα με το αυτοκίνητο. Εν πάση περιπτώσει, όμως, τα τρία δρομολόγια είναι σημαντικά για τα νησιά μας.

Αυτό που μας ικανοποιεί κυρίως είναι ότι για πρώτη φορά το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας –και το τονίζω παρ' όλο που είναι ένα αίτημα που εγώ οκτώ χρόνια το έκανα ως νομάρχης και δεν είχε ικανοποιηθεί ποτέ– βάζει RO/RO, που συνδέει αυτά τα νησιά με τη βόρεια Ελλάδα, αν διάβασα καλά.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Παύλος Βογιατζής, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κύριε Υπουργέ, περιμένουμε την απάντησή σας.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ (Υπουργός Ναυτιλίας και Αιγαίου): Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς, θέλω να ευχαριστήσω τον συνάδελφο, τον κ. Βογιατζή, ο οποίος με πολύ επιμέλεια και πολύ μεθοδικό τρόπο εδώ και πάρα πολύ καιρό μας προτρέπει στο να πάρουμε γενναίες αποφάσεις που αφορούν την ακτοπλοϊκή σύνδεση του Βορείου Αιγαίου.

Το Βόρειο Αιγαίο ήταν δεσμευμένο σε πολυετείς συμβάσεις, ιδιαίτερα σε σχέση με τη σύνδεση του με τη βόρεια Ελλάδα, από μία εταιρεία, η οποία φάνηκε ανίκανη να εξυπηρετήσει τις συμβάσεις αυτές. Φέτος το καλοκαίρι πάνω από δώδεκα δρομολόγια συνδέσεων με τη βόρεια Ελλάδα δεν έγιναν με υπαιτιότητα της εταιρείας –μία δεν είχε καύσιμα, μία τα πλοία της δεν ήταν σε καλή κατάσταση, μία σταματούσε για port state control για διαφορούς λόγους– με αποτέλεσμα να υπάρξει τεράστια αναστάτωση.

Εγώ είχα αναλάβει την ηθική δέσμευση τουλάχιστον απέναντι

στους κατοίκους του Βορείου Αιγαίου ότι αυτό το ακτοπλοϊκό πρόβλημα και ιδιαίτερα της σύνδεσης με τη βόρεια Ελλάδα έπρεπε να λυθεί. Έτσι προχωρήσαμε και κηρύξαμε έκπτωτη την εταιρεία, με αποτέλεσμα να λαμβάνω μέχρι και στο σπίτι μου εξώδικα, πέρα από μηνύσεις που έχουν κατατεθεί εις βάρος μου και διάφορα άλλα απειλητικά.

Μετά από αλλαγή που έγινε στο νομικό πλαίσιο μου δόθηκε η δυνατότητα να αναθέσουμε για κάποιο χρονικό διάστημα, για τρεις μήνες, τη σύνδεση σε μια άλλη εταιρεία που για πρώτη φορά εξυπηρετεί το Βόρειο Αιγαίο με ένα πλοίο νεότευκτο, ένα από τα καινούργια πλοία της ακτοπλοΐας, από τα ταχύτερα και τα καλύτερα.

Στόχος είναι να αναπτύξουμε αυτήν την αγορά, να συνδέσουμε το Βόρειο Αιγαίο με τη βόρεια Ελλάδα τακτικά. Μπορεί σε συχνότητα να μην μας φτάνει ο προϋπολογισμός της επιδότησης, γιατί όλα αυτά τα κάνουμε μέσα στα πλαίσια του υπάρχοντος προϋπολογισμού χωρίς να ζητάμε γενναία έξτρα χρηματοδότηση, παρότι για την επόμενη χρονιά ενδεχομένως θα χρειαστεί μια έξτρα χρηματοδότηση.

Γι' αυτόν το λόγο σήμερα το πλοίο «ΝΗΣΟΣ ΜΥΚΟΝΟΣ» εξυπηρετεί τη γραμμή Καβάλα – Λήμνος – Μυτιλήνη – Χίος – Σάμος και στη συνέχεια κατευθύνεται το πλοίο και κλείνει στον Πειραιά το δρομολόγιό του κάνοντας διπλή σύνδεση. Έτσι εξυπηρετούνται όλα τα νησιά και προς το Βόρειο Αιγαίο, αλλά και το νησί της Σάμου, που ήθελε να έχει περισσότερες συνδέσεις με το κέντρο και στη διάρκεια της χειμερινής περιόδου.

Σήμερα υπάρχουν τρεις συνδέσεις την εβδομάδα στο νησί των Φούρνων με το πλοίο «ΜΥΤΙΛΗΝΗ» και πέντε με τη Σάμο. Υπάρχουν τρεις φορές την εβδομάδα συνδέσεις στην Ικαρία, δύο φορές με το «ΝΗΣΟΣ ΜΥΚΟΝΟΣ», τρεις με το «ΜΥΤΙΛΗΝΗ». Ο Άγιος Ευστράτιος εξυπηρετείται με τρία δρομολόγια την εβδομάδα από το Λαύριο με το πλοίο «ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ» και πέντε δρομολόγια με τη Λήμνο και τα Ψαρά έχουν καθημερινά διπλά δρομολόγια προς τη Χίο και μία φορά την εβδομάδα σύνδεση με το πλοίο «ΑΡΙΑΔΝΗ». Νομίζω ότι η κατάσταση που βιώνουμε είναι πολύ καλύτερη.

Στόχος μας είναι, τουλάχιστον την καλοκαιρινή περίοδο, να επεκταθεί αυτή η σύνδεση και να συνδεθεί το Βόρειο Αιγαίο πλέον και με τα Δωδεκάνησα, δίνοντας και τη δυνατότητα μίας ανταπόκρισης στην Πάτμο.

Κύριε Πρόεδρε, επειδή σας ενδιαφέρει κι εσάς, εμείς πιστεύουμε ότι θα πρέπει να γίνει ένας εξορθολογισμός στις ακτοπλοϊκές συνδέσεις, ότι δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί πλέον το Λιμάνι της Θεσσαλονίκης, ότι επίνευ για τη βόρεια Ελλάδα θα πρέπει να είναι το Λιμάνι της Καβάλας.

Μετά τη μεγάλη επένδυση της Εγνατίας, η Καβάλα με τη Θεσσαλονίκη είναι πολύ κοντά, η απόσταση η χρονική εάν πάμε με αυτοκίνητο θα είναι περίπου στη μία ώρα, ενώ η ακτοπλοϊκή σύνδεση είναι περίπου τρεισήμισι ώρες. Η διαφορά δηλαδή του ταξιδιού ανάμεσα στη Λήμνο με τη Θεσσαλονίκη και τη Λήμνο με την Καβάλα είναι τρεισήμισι ώρες. Γι' αυτό και δεν έχουμε σκοπό να επιδοτήσουμε τόσο ακριβά και όχι συμφέροντα δρομολόγια.

Αυτό που θα δούμε για την επόμενη χρονιά, μέσα από αναδιάρθρωση όλων των δρομολογίων, είναι πώς θα ενισχύσουμε το Βόρειο Αιγαίο και τουριστικά.

Πάντως, σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να επιστρέψουμε στο παρελθόν. Θα αναλάβω την πολιτική ευθύνη να μη γίνει δεκτό το αίτημα της εταιρείας, η οποία, παρότι επιδοτείτο και δεν μπορούσε να εκτελέσει τα δρομολόγια με την επιδότηση, γιατί προφασιζόταν οικονομικές δυσκολίες, τώρα θέλει να δρομολογήσει τα πλοία της, τα ίδια πλοία, αυτά που δεν μπορούσε να εξυπηρετήσει όταν έπαιρνε και τρεισήμισι εκατομμύρια από τον κρατικό προϋπολογισμό, χωρίς επιδότηση, ελεύθερα. Ουσιαστικά, δηλαδή, να δεσμεύσει τους κατοίκους του Βορείου Αιγαίου πάλι σε μία πολύ κακή, αραιή και με κακής ποιότητας υπηρεσίες πλοία.

Αυτό δεν πρόκειται να το δεχτούμε κι εγώ σε καμία περίπτωση, ανεξαρτήτως τι αποφασίσει το Συμβούλιο Ακτοπλοϊκών Συγκοινωνιών, δεν είμαι διατεθειμένος να καταδικάσω τους νησιώτες του Βορείου Αιγαίου πάλι στην καθυστέρηση, στις αραιές συνδέσεις και σε αυτές τις ποιότητες των υπηρεσιών, για τις οποίες,

άλλωστε, διαμαρτύρονται διαρκώς. Αυτά είναι μόνο επιστολές διαμαρτυρίας και δημοσιεύματα του τοπικού Τύπου των τελευταίων τριών μηνών, που δείχνουν το μέγεθος του προβλήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Πρέπει από το Βήματος αυτού να πω κι εγώ και να αναγνωρίσω, κύριε Υπουργέ, ότι πραγματικά σκύψατε και λύνετε το μεγάλο πρόβλημα αυτό που έθεσε ο αγαπητός κύριος συνάδελφος, κ. Βογιατζής, Βουλευτής Λέσβου, ο οποίος από την πρώτη στιγμή δεν ξεχώρισε τη Λέσβο από το υπόλοιπο Βόρειο Αιγαίο. Μέσα στο Βόρειο Αιγαίο πρώτος είπε ότι συμπεριλαμβάνεται και η Θάσος και η Καβάλα.

Πολύ εύστοχα επίσης παρατηρήσατε κι εσείς και ο κύριος συνάδελφος ότι η Καβάλα πια από τη Θεσσαλονίκη είναι μία ώρα με το αυτοκίνητο, ενώ αν χρειαζόταν να γίνει η σύνδεση η ακτοπλοϊκή Λήμνου – Λέσβου με Θεσσαλονίκη θα ήταν πάνω από τρεις ώρες.

Συγγνώμη, κύριε Βογιατζή, έχετε τον λόγο.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Εξάλλου έχετε το ίδιο ενδιαφέρον, μιας και είσατε από το Βόρειο Αιγαίο κι εσείς εν τη ευρεία εννοία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Και με τη στενή. Και με την ευρεία και με τη στενή.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ: Με τη στενή είστε από τη Βόρεια Ελλάδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Η Θάσος είναι Βόρεια Ελλάδα.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ: Εν πάση περιπτώσει, δεν θα μαλώσουμε τώρα γι' αυτό.

Αυτό το οποίο ήθελα να πω, είναι ότι πραγματικά δόθηκε μία λύση, η οποία από τα έγγραφα και από το έγγραφο που κατέθεσα κι εγώ στη Βουλή, φαίνεται ότι ικανοποιεί για πρώτη φορά, μετά από πάρα πολλά χρόνια τους κατοίκους του Βορείου Αιγαίου.

Υπάρχει ένα θέμα όσον αφορά τη Θεσσαλονίκη, το οποίο, κύριε Υπουργέ, πιθανόν να μπορέσουμε να το δούμε, με κάποιο ελεύθερο δρομολόγιο για τους καλοκαιρινούς, που ξέρετε ότι μπορεί οποιοσδήποτε να γυρέψει ένα ελεύθερο δρομολόγιο σε οποιοδήποτε λιμάνι.

Επίσης, είναι πάρα πολύ σημαντικό το Ro/Ro και πρέπει να συνεχίσει το Ro/Ro, γιατί έχουμε προβλήματα στο Βόρειο Αιγαίο με τη μεταφορά προϊόντων, όπως είναι οι ζωτροφές, τα οποία δεν μπορούν να μπουν στα επιβατικά πλοία, ή με τον περιορισμό στα επιβατικά πλοία σε δύο φορτηγά.

Αυτό ήταν ένα πρόβλημα που ήταν πάρα πολύ σημαντικό για τους επιχειρηματίες, αλλά και τους αγρότες και τους κτηνοτρόφους των περιοχών μας, γιατί έστελναν φορτηγά, τα οποία εγκλωβίζονταν και δεν μπορούσαν να γυρίσουν πίσω, να πάρουν είτε σιτηρά είτε άχυρο από τη Λήμνο, κι έμεναν εκεί δέκα και δεκαπέντε ημέρες μέχρι να βρουν σειρά να μπουν.

Από την άλλη μεριά στην Καβάλα πάντοτε έμπαιναν δύο φορτηγά μέσα, άρα το πλοίο μέχρι να φτάσει στη Σάμο δεν έπαιρνε άλλα προϊόντα. Άρα, είναι πολύ σημαντικό και το Ro/Ro.

Ενδεχομένως, κύριε Υπουργέ, στην τροπολογία που καταθέσατε, και που έλυσε το πρόβλημα αυτό, θα μπορούσε να συμπεριληφθεί και η ρήτρα για τις εταιρείες οι οποίες κηρύσσονται έκπτωτες.

Είναι γεγονός ότι υπήρξε ταλαιπωρία μεγάλη. Δεν υπήρξαν πλάνα. Δεν μπορούσε να αναπτυχθεί η τουριστική κίνηση από τη Βόρεια Ελλάδα στα νησιά του Βορείου Αιγαίου, η οποία είναι σημαντική για τη ζωή μας σε αυτά τα νησιά. Δηλαδή, δεν υπήρχαν πλάνα. Το πλοίο έλεγε ότι θα φύγει στις έξι η ώρα, αλλά έφευγε στις έξι η ώρα το απόγευμα. 'Η δεν είχε πετρέλαιο. Άλλη φορά είχε επίσχεση εργασίας.

Λύσατε, λοιπόν, ένα σημαντικό πρόβλημα και είναι γεγονός ότι οι εταιρείες αυτές πρέπει να αντέξουν στη γραμμή και να βοηθήσουν τα νησιά μας στην περαιτέρω ανάπτυξη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ (Υπουργός Ναυτιλίας και Αιγαίου): Κύριε Πρόεδρε, είναι σαφές ότι εμείς θέλουμε να παρα-

μείνει το Ro/Ro, για να εξυπηρετήσει τις εμπορευματικές ανάγκες.

Δεν μπορούμε να έχουμε ένα Αιγαίο δύο ταχυτήτων, δηλαδή το Βόρειο Αιγαίο να είναι στη χαμηλή ταχύτητα και το Νότιο Αιγαίο να είναι σε ρυθμούς ανάπτυξης. Πρέπει η πολιτεία πραγματικά να στηρίξει το Βόρειο Αιγαίο. Εδώ απευθύνομαι προς όλες τις πτέρυγες της Βουλής.

Υπάρχει μια τραγική κατάσταση και ανισοκαταμέρεια σε σχέση με τις επιδοτήσεις γενικά των συγκοινωνιών. Πληρώνουμε πάρα πολλά για σιδηροδρομικές συγκοινωνίες, για αστικές συγκοινωνίες, για αεροπορικές συγκοινωνίες και πολύ λίγα, αναλογικά με το μεταφορικό τους έργο, για τις ακτοπλοϊκές συγκοινωνίες, που είναι ο βασικός κορμός σύνδεσης της νησιωτικής Ελλάδας, της εμπορευματικής της κίνησης και της τουριστικής της ανάπτυξης.

Αυτό νομίζω ότι το αντιλαμβάνονται όλοι όσοι έχουν αυτή την ευαισθησία για τα νησιά του Αιγαίου. Εγώ την έχω. Βλέπω εδώ ότι υπάρχουν συνάδελφοι που την έχουν σίγουρα και όχι μόνο οι προερχόμενοι από το Αιγαίο. Θα πρέπει να αναδειχθεί και στον σχεδιασμό των επόμενων περιόδων, χωρίς να ανατρέψουμε τα δεδομένα, θα πρέπει να ενισχυθούν περισσότερο οι ακτοπλοϊκές συγκοινωνίες.

Το 2009 το ελληνικό κράτος έδινε 130 εκατομμύρια επιδοτήσεις για ακτοπλοϊκές συνδέσεις. Σήμερα δίνει μετά βίας 75 εκατομμύρια, ενώ παραμένουν σχεδόν χωρίς καμία αλλαγή οι επιδοτήσεις στο σιδηροδρομικό δίκτυο, που δεν έχει αυτό το μεταφορικό έργο ή στο αεροπορικό δίκτυο και σε αεροπορικές συνδέσεις, οι οποίες δεν ξέρω και τι εξυπηρετούν. Παραδείγματος χάριν, αεροπορικές συνδέσεις από την Κρήτη στην Αλεξανδρούπολη ή από την Κέρκυρα στην Κρήτη και σε διάφορους τέτοιους προορισμούς, που αποτελούν, αν τα δούμε απλά, ενδεχομένως πολυτέλεια σε σχέση με τη ζωτική ανάγκη τού να φτάνει ένα καράβι σε ένα νησί σε όλη τη διάρκεια του χρόνου, σχεδόν κάθε ημέρα, που είναι η πύλη μέσα από την οποία μπορεί το νησί να αναπνεύσει, να τραφεί, να εξάγει, να εισάγει και να δώσει ζωή στην αγροτική του παραγωγή, στη βιοτεχνία του και στον τουρισμό του.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ακολουθεί η τέταρτη με αριθμό 111/6-10-2014 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Α' Αθηνών της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Ιωάννη Πανούση προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη δυνατότητα διδασκαλίας μελών του Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (ΔΕΠ) των ελληνικών δημόσιων πανεπιστημίων σε ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Κύριε Πρύτανη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, βάσει του άρθρου 24, παράγραφος 1α, του ν. 4009/2011, ο οποίος διέπει την υπηρεσιακή κατάσταση των εκλεγμένων μελών ΔΕΠ πλήρους απασχόλησης των δημοσίων πανεπιστημίων της χώρας, δεν δίνεται το δικαίωμα ταυτόχρονης, παράλληλης απασχόλησης σε άλλη ιδιωτική εκπαιδευτική οντότητα, δηλαδή σε ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Παρά ταύτα, προγράμματα και ιστοσελίδες κυπριακών ιδιωτικών πανεπιστημίων αναφέρουν στις ιστοσελίδες και στο ενημερωτικό τους υλικό ότι η διδασκαλία παρέχεται από καθηγητές ελληνικών πανεπιστημίων, εμφανίζοντας, επιπλέον, είτε στη λίστα του μόνιμου διδακτικού τους προσωπικού είτε στον κατάλογο των επισκεπτών σύντομης διάρκειας ή των προσκεκλημένων καθηγητών, ονόματα εκλεγμένων και διορισμένων μελών ΔΕΠ πλήρους απασχόλησης των ελληνικών δημοσίων πανεπιστημίων.

Κύριε Υπουργέ, όλοι δηλώνουν ότι υπερασπίζονται το δημόσιο χαρακτήρα των ΑΕΙ και όμως, η διολίσθηση προς το ιδιωτικό συνεχίζεται: Ιδιωτική χρηματοδότηση στην έρευνα, ιδιωτική δράση διαφόρων ΚΕΚ στα πανεπιστήμια, ιδιωτική δραστηριοποίηση σε βάρος του διδακτικού έργου των μελών ΔΕΠ, που σε μεγάλο βαθμό εκμεταλλεύονται τον τίτλο τους, ιδιωτική εκμετάλλευση των ευρωπαϊκών προγραμμάτων, ιδιωτικοποίηση των λεισμών σίτισης, στέγασης κλπ..

Τι έχει μείνει στο δημόσιο; Οι εξετάσεις και οι γενικές συνε-

λεύσεις;

Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, σας ερωτώ: Είναι εν γνώσει του Υπουργείου γενικά το θέμα αυτό, ότι μέλη ΔΕΠ υπηρετούν με οποιαδήποτε μορφή σε ιδιωτικούς φορείς της εκπαίδευσης; Υπάρχει δυνατότητα νόμιμης «παράκαμψης» του κωλύματος των μελών ΔΕΠ των ελληνικών πανεπιστημίων για διδασκαλία σε ιδιωτικό τριτοβάθμιο ίδρυμα άλλης χώρας; Και εάν ναι, ποια είναι η διαδικασία αυτή; Προτίθεται το Υπουργείο να ελέγξει μέσω των πρυτάνεων το εάν νομίμως μέλη ΔΕΠ πλήρους απασχόλησης ελληνικών πανεπιστημίων κατέχουν θέσεις μονίμων ή επισκεπτών διδασκόντων σε ιδιωτικά τριτοβάθμια ιδρύματα άλλων χωρών; Υπενθυμίζω ότι το άρθρο 24, παράγραφος 3 του ν. 4009/2011 προβλέπει για τους παραβάτες υποχρεωτική παραπομπή στο πειθαρχικό, με ενδεχόμενη ποινή την οριστική παύση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε συνάδελφε, δυσκολεύτηκα πολύ να καταλάβω την ερώτησή σας και περίμενα ότι εδώ θα την αναπτύσσατε με έναν τρόπο πιο αναλυτικό απ' αυτόν με τον οποίο την έχετε αναλύσει στην γραπτή σας επίκαιρη ερώτηση. Θα περιμένω τη δευτερολογία σας.

Αρκούμαι, ωστόσο, να πω στη δική μου πρωτολογία ότι ίσως να θυμάστε πως στο πανεπιστήμιο, στα νομικά, σε εμάς, ειδικά στο Δημόσιο Δίκαιο, είχε ο αείμνηστος καθηγητής μου, ο Δημήτρης Τσάτσος αναπτύξει μία θεωρία περί «προερχομένης θεωρίας» για την ερμηνεία του νόμου. Δηλαδή, πριν πας με τα εργαλεία που διαθέτει η νομική επιστήμη να καταλάβεις το νόημα του νόμου και να τον εφαρμόσεις, πριν μπεις δηλαδή στη διάταξη, επειδή είσαι άνθρωπος, επειδή είσαι νομικός, επειδή είσαι πολιτικός –να, σήμα- έχεις και μία δική σου θεωρία να βλέπεις τα πράγματα. Και εάν έφτιαχνες αυτήν τη διάταξη, θα την έφτιαχνες σύμφωνα με τη θεωρία σου αυτή. Αυτό το λέγαμε προερχομένης θεωρία.

Προσπαθώ από τα συμφοραζόμενα να καταλάβω. Έναν καθηγητή του ελληνικού πανεπιστημίου που διδάσκει στις Ηνωμένες Πολιτείες, στη Γερμανία, σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή και στην Κύπρο, κατά τη δική σας προερχομένης, πρέπει να τον μαστιγώνουμε, να τον δικάζουμε, να τον καταδικάζουμε και δεν ξέρω και εγώ τι άλλο να του κάνουμε.

Κατά τη δική μου προερχομένης προσέγγιση, κύριε Πανούση, αυτός ο δρόμος πρέπει να είναι ανοιχτός και είναι ευκαταίρετο ένας συνάδελφος που εργάζεται στο ελληνικό πανεπιστήμιο, να μπορεί να απασχολείται και σε κάποιο πανεπιστήμιο της αλλοδαπής.

Η έννοια του ιδιωτικού και του δημοσίου συνήθως στην αλλοδαπή είναι πιο δυσχερής από το άρθρο 16, κύριε συνάδελφε. Και επειδή μπορεί να πείτε διάφορα ή να ακουστούν διάφορα ή διάφορα να ερμηνευτούν, θυμίζω ότι εγώ, ο κ. Βενιζέλος και ο κ. Κοσμίδης δεν είχαμε επιτρέψει να γίνει αναθεώρηση του άρθρου 16 το 2006. Το λέω, για να τα έχουμε όλα πάνω στο τραπέζι.

Δεν μπορώ, όμως, να καταλάβω, ειδικά σήμερα, με τα τόσα προβλήματα που έχει το ελληνικό πανεπιστήμιο, τις τόσες καταγγελίες που αδικώς πολλές φορές εισπράττει, πώς είναι δυνατόν ένας πανεπιστημιακός, πρώην πρύτανης –καλά το θυμήθηκε ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής- να αντιμετωπίζει την πραγματικότητα, όχι το νόμο, με τον τρόπο αυτόν.

Και επειδή θα δευτερολογήσετε, παρακαλώ πάρα πολύ να συνεκτιμήσετε και άλλες διατάξεις του ν. 4009, όπως λόγου χάριν το άρθρο 23 και το άρθρο 26. Έχει ένα σύνολο διατάξεων ο νόμος, που αφορά στους πανεπιστημιακούς καθηγητές και ρυθμίζει τα θέματά τους. Θα σας παρακαλούσα πάρα πολύ να υπογραμμίσετε και το νομικό θέμα –που το κάνατε ήδη- αλλά πάνω απ' όλα και την προσέγγισή σας, κύριε Πανούση, για να μπορέσω στη δευτερολογία μου να είμαι και εγώ πιο σαφής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Είστε βέβαιος, κύριε Υπουργέ, ότι με αυτά που είπατε τηρείτε τη νομιμότητα; Μιλάτε, δηλαδή, de lege ferenda; Τι είναι αυτά τα προερχομενικά που μου είπατε; Δηλαδή, έχουμε μία διάταξη του νόμου που απαγορεύει κάτι και αρ-

χίζουμε να λέμε ότι η σημερινή συγκυρία απαιτεί κ.λπ.; Αλλάξτε το. Φέρτε αύριο μία τροπολογία να την ψηφίσει η Βουλή, που να λέει ότι όποιος θέλει, θα διδάσκει όπου θέλει. Έχετε, όμως, μία ρητή διάταξη που λέει ότι απαγορεύεται και εσείς μου λέτε να το δούμε υπό άλλην έποψιν; Δηλαδή, δίνετε την αίσθηση της συγκάλυψης αυτών των ανθρώπων που παραβιάζουν το νόμο.

Αυτό θέλω να ακούσω από εσάς. Παραβιάζεται ο νόμος ή δεν παραβιάζεται; Δεν μπορεί ο Υπουργός Παιδείας να μας κάνει τώρα θεωρία περί απόψεων. Διότι γίνεται συνεργός. Γίνεται συνεργός στο ότι καθηγητές ελληνικών δημοσίων πανεπιστημίων διδάσκουν σε ιδιωτικά πανεπιστήμια του εξωτερικού.

Εάν αυτό επιτρέπεται, να μου πείτε πού επιτρέπεται, να μου πείτε ποια είναι η ευθύνη αυτών που τους δίνουν ή δεν τους δίνουν την άδεια, αν παίρνουν άδεια ή αν συγκάλυπτετε συγκεκριμένα πρόσωπα. Διότι υπάρχουν πρόσωπα. Δεν είναι τυχαία.

Δηλαδή, ένα ιδιωτικό πανεπιστήμιο της Κύπρου ή της Βρετανίας κ.λπ., μπορεί να παρουσιάζει στο διδακτικό του προσωπικό καθηγητές των ελληνικών δημοσίων πανεπιστημίων; Πόθεν αντλείται αυτό το δικαίωμα;

Αυτό θέλω να μου πείτε. Και μη μου πείτε την άποψή σας περί καθηγητή και περί ακαδημαϊκής δεοντολογίας. Δεν κάνουμε διάλεξη εμείς εδώ για το τι θα έπρεπε να είναι το ελληνικό πανεπιστήμιο. Όμως, αν ο Υπουργός Παιδείας λέει τέτοια πράγματα, αντιλαμβάνομαι τι πιστεύει ότι είναι το ελληνικό πανεπιστήμιο. Πιστεύει ότι είναι ένα χωράφι όπου ο καθένας κάνει ό,τι θέλει, στο όνομα της προσωπικής του αντίληψης περί της ακαδημαϊκής δεοντολογίας.

Άρα, δεν μας χρειάζεται ο νόμος. Και αυτό είχα ετοιμάσει να πω στη δευτερολογία μου, ότι δεν χρειάζεται νόμος. Το ελληνικό πανεπιστήμιο, ο «πανεπιστημιακός νόμος», δηλαδή οι εσωτερικές συμφωνίες-ισορροπίες και η αντίληψη του καθενός περί του δέοντος, κατισχύουν οποιουδήποτε νόμου του κράτους. Έρχεται ο Υπουργός Παιδείας και λέει «αφήστε το να κάνει μια γενικότερη ερμηνεία του άρθρου 23, του άρθρου 26, να κάνουμε μία γενικότερη ερμηνεία του ν. 5343, του ν. 1268, γιατί γεννηθήκαμε, τι είπε ο Χούμπολτ...»

Εδώ υπάρχει μια διάταξη. Την εφαρμόζεις ή δεν την εφαρμόζεις. Αν δεν την εφαρμόζει ο Υπουργός και θεωρεί ότι δεν είναι εφαρμοστέα, διότι αλλάξαν οι συνθήκες, τότε σε κάθε νόμο μπορούμε να πούμε ότι αλλάξαν οι συνθήκες κι όχι μόνο σε αυτόν. Να μην εφαρμόζουμε τότε κανένα νόμο, ούτε στη δικαιοσύνη, ούτε στη δημόσια τάξη, πουθενά, επειδή αλλάξαν οι συνθήκες γενικά.

Τα πράγματα είναι απλά. Εάν ο Υπουργός Παιδείας συγκάλυπτε αυτούς, έχει πολιτική ευθύνη. Εάν θεωρεί ότι δεν ισχύει το άρθρο που διάβασα, να το πει ότι δεν ισχύει. Αν θέλει να το αλλάξει, να το φέρει και να το αλλάξει εδώ. Όλα τα άλλα που άκουσα από ένα συνάδελφο, που τον εκτιμώ και ως επιστήμονα και πολιτικό, θεωρώ ότι δεν τα άκουσα. Διότι αν τα άκουσα και αν τα άκουσε η Αίθουσα και τα ακούσουν και άλλοι, τότε μάλλον είναι συγκάλυψη, παρά σοβαρή κοινοβουλευτική συζήτηση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κι εγώ, κύριε συνάδελφε, εκφράζω την εκτίμησή μου στο πρόσωπό σας, αλλά διαφωνώ πλήρως με τα όσα λέτε και με τον τρόπο που τα λέτε.

Αυτά τα περί συγκάλυψης σας τα επιστρέφω και μάλιστα, όπως τα είπατε ακριβώς.

Πάμε τώρα να δούμε το νόμο, τον οποίο προφανώς τον αγνοείτε. Γιατί ο νόμος έχει τη διάταξη που λέτε, ερμηνευτικά συνάγεται ότι αυτή αφορά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου της ημεδαπής, ενώ έχει άλλες διατάξεις από τις οποίες συνάγεται ευθέως πως σε ό,τι αφορά την αλλοδαπή, όχι μόνο επιτρέπεται η διδασκαλία, με άδεια φυσικά του πανεπιστημίου,...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σας παρακαλώ. Δεν σας διέκοψα καθόλου, παρ' ό,τι ήσταναν πολύ βαρύς στους χαρακτηρισμούς, που σας τους έχω ήδη

επιστρέψει.

Το πανεπιστήμιο επιτρέπει τη διδασκαλία με άδεια, άρα αυτό πρέπει να τηρείται. Και όχι μόνο επιτρέπει τη διδασκαλία, κύριε καθηγητά, αλλά είμαι υποχρεωμένος να σας θυμίσω ότι επιτρέπει και τον παράλληλο διορισμό.

Θα πρέπει, λοιπόν, πριν μιλήσουμε νομικά, να ξέρουμε τα νομικά. Και τα νομικά του ν. 4009 δεν είναι και τίποτα δύσκολο να τα καταλάβει κανείς, αρκεί να διαβάσει το νόμο και να συναγάγει τις ερμηνείες. Εμείς ερμηνεύουμε τις διατάξεις αυτές κατά τον τρόπο που σας ανέφερα και επιπροσθέτως, σε ό,τι αφορά τα πανεπιστήμια της αλλοδαπής –και επαναλαμβάνω αυτά που προφανώς δεν θέλετε να ακούσετε– είναι πολύ διαφορετικές οι διακρίσεις στα νομικά πρόσωπα δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου απ' ό,τι είναι εδώ –και επαναλαμβάνω ότι ήμουν απ' αυτούς οι οποίοι στήριξαν το 2006 τη διατήρηση του άρθρου 16 ή έστω την αλλαγή του με άλλον τρόπο από εκείνον που τότε προτεινόταν στη Βουλή. Άρα τεκμαίρεται, ερμηνευτικώς, ότι έχουν αυτό το δικαίωμα, αρκεί το πανεπιστήμιο να τους χορηγεί τη σχετική άδεια.

Είμαι σαφής –περισσότερο σαφής δεν θα μπορούσα να γίνω– όπως είστε και εσείς σαφής. Στρέφεστε με έναν τρόπο δικτυικό εναντίον ορισμένων ανθρώπων. Το λέω αυτό, κύριε συνάδελφε, επειδή κάθε εβδομάδα συναντιέμαι με τους πρυτάνεις και τους προέδρους των ΤΕΙ και πέραν των συναντήσεων έχουμε και διαρκή επικοινωνία, ηλεκτρονική ή τηλεφωνική. Ούτε ένας δεν μου έθεσε για μέλη του δικού του πανεπιστημίου ένα παρόμοιο θέμα.

Μου ζητάτε να το θέσω. Θα τους το θέσω εγώ και θα σας απαντήσω γραπτώς τον τρόπο με τον οποίο μου έχουν οι ίδιοι απαντήσει. Πραγματικά, όμως, απορώ –γιατί η δημαγωγία δεν έχει όρια– πώς δεν καταλάβατε ότι εγώ δεν έκανα σκέψεις de lege ferenda, όπως είπατε στην Αίθουσα, με σκοπό να κάνουμε μια άλλη νομοθετική διάταξη, που να τα περιλαμβάνει αυτά.

Σας ανέφερα, με μια διάθεση κριτικής αλλά ευπρεπώς, ότι έχει πολύ μεγάλη σημασία όχι τι λέει ο νόμος και πώς τον ερμηνεύεις με βάση τον σκοπό, με βάση το γράμμα του νόμου, τη λογική, τη μεθοδολογία που έχουμε, αλλά πόσο επηρεάζει πολλές φορές αυτά που λες ο τρόπος με τον οποίο που σκέφτεσαι, χωρίς να δεις τον νόμο. Νομίζω ότι ανάμεσά μας υπάρχει μεγάλη διαφορά σχετικά με τη δική μου ερμηνευτική προσέγγιση και με την υπογράμμιση αυτού που σας είπα στην πρωτολογία μου.

Ερμηνεύοντας τον νόμο, πριν τον πλησιάσω, ο σκοπός μου είναι ότι, όπως έχουν δικαίωμα κατά τον ίδιο νόμο ξένοι καθηγητές να έρχονται εδώ ή να διεκδικούν εδώ θέσεις, το ίδιο δικαίωμα να έχουν και οι δικοί μας –γιατί αυτό είναι κακό;–, με τις προϋποθέσεις βέβαια που ο νόμος ορίζει.

Για να κλείσουμε και για να μη μακρηγορούμε, κατά τη γνώμη μου η επίκαιρη ερώτησή σας είναι εσφαλμένη και κυρίως το ύψος της. Επειδή, όμως, δέχομαι οτιδήποτε ακούγεται εδώ και το σεβόμαι πάνω απ' όλα –βάσει αυτής της κριτικής που ασκείτε, την οποία αυτούσια θα μεταφέρω– στη συνάντησή που θα έχω με τις πρυτανικές αρχές αυτήν την εβδομάδα, θα πω ότι ο συνάδελφος Πανούσης αναρωτιέται αν έχετε παρανομήσει, κύριοι πρυτάνεις, και έχετε επιτρέψει με τρόπο πονηρό σε αυτούς οι οποίοι διαφημίζονται –δεν το έχω δει, για να είμαι ειλικρινής– σε πανεπιστήμια της Κύπρου να το κάνουν ή αν οι άνθρωποι έχουν ζητήσει την άδεια κι έχετε παράσχει την άδεια με τα όργανα του πανεπιστημίου, που είναι αρμόδια για αυτό, και άρα τελικώς δεν υπάρχει θέμα

Πολύ κακό για το τίποτα, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Ολοκληρώνουμε με τη δεύτερη με αριθμό 116/6-10-2014 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Καστοριάς του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ευάγγελου Διαμαντόπουλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τις αδιάθετες ποσότητες φασολιών Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ένδειξης (ΠΓΕ) Καστοριάς και τις παράνομες «ελληνοποιήσεις» τους.

Τον λόγο έχει ο κ. Διαμαντόπουλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, η παρούσα επίκαιρη ερώτηση έρχεται ως συνέχεια πολλών προσπαθειών από πλευράς μου για να εκφράσω

την έντονη αγωνία των αγροτών και συγκεκριμένα των παραγωγών φασολιών του Νομού Καστοριάς. Μπορώ να πω πως σε κάποια σημεία αντιμετωπίσαμε έναν τοίχο από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης κι είχαμε αναπάντητες ερωτήσεις, αλλά ακόμη και αναπάντητη επίκαιρη ερώτηση από πλευράς του προηγούμενου Υπουργού κ. Τσαυτάρη.

Όπως και να έχει, η αγροτική παραγωγή και διάθεση φασολιών ΠΓΕ Καστοριάς, δηλαδή της Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ένδειξης, αποτελεί βασικό πυλώνα για την οικονομική στήριξη και επιβίωση του πληθυσμού της Καστοριάς.

Ωστόσο κάθε χρόνο προκύπτουν αδιάθετες ποσότητες ΠΓΕ φασολιού για τους ντόπιους παραγωγούς, παρά το γεγονός ότι η εγχώρια ζήτηση σε φασόλια υπερβαίνει κατά πολύ την εγχώρια προσφορά. Η διαφορά μεταξύ προσφοράς και ζήτησης καλύπτεται από την εισαγωγή φασολιού, ένα μέρος του οποίου διατίθεται στην αγορά παρανόμως ως «ελληνοποιημένο», γεγονός που αποτελεί τον βασικό παράγοντα για τον οποίο παραμένει αδιάθετο το εγχώριο ΠΓΕ προϊόν, με αποτέλεσμα οι παραγωγοί να μη λαμβάνουν την υπεραξία του.

Επειδή η στήριξη και η προώθηση και η προστασία της εγχώριας παραγωγής αποτελεί βασικό εργαλείο για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας –βάσει και της δικής σας ομιλίας για την ψήφο εμπιστοσύνης– και επειδή δεν υπάρχει καμμία επίσημη ανακοίνωση αναφορικά με τα αποτελέσματα των ελέγχων που πραγματοποιούνται για τις «ελληνοποιήσεις» των φασολιών, σας ερωτώ:

Σε ποιους ελέγχους και σε τι κυρώσεις έχει προβεί το Υπουργείο προκειμένου να αποτρέψει τις παράνομες «ελληνοποιήσεις» φασολιών;

Με ποιους τρόπους προτίθεται να ενεργήσει προκειμένου να αποτραπούν οι παράνομες «ελληνοποιήσεις» φασολιών και να στηριχθούν οι εγχώριοι παραγωγοί μέσω της προώθησης και της διάθεσης των ΠΓΕ προϊόντων τους;

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Κουκουλόπουλος. Είστε και από όμορους νομούς εκεί.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητέ συνάδελφε και συμπατριώτη, πραγματικά χαίρομαι που μου δίνεται η ευκαιρία να απαντήσω εγώ, γιατί ο κ. Καρασμάνης –δεν αποποιούμαι καμμιάς ευθύνης, είναι ενιαία η πολιτική ευθύνη στα Υπουργεία και στην Κυβέρνηση– που έχει τυπικά την αρμοδιότητα είναι στο Λουξεμβούργο. Με χαρά δέχθηκα πραγματικά να έρθω σήμερα, για έναν πολύ απλό λόγο: Γιατί και το πρόβλημα γνωρίζω και ιδιαίτερη ευαισθησία έχω και απορίες εξίσου μεγάλες με εσάς είχα και εξακολουθώ να έχω και έχω και πρόταση.

Πιστεύω ότι η σημερινή επίκαιρη ερώτηση είναι η καλύτερη ευκαιρία για να καταλήξουμε και σε μία συμφωνία. Κατ' αρχάς, για να μη θεωρηθεί ότι θέλω να εκτρέψω κάπου αλλού τον διάλογο, δεν είμαι σε θέση να πω γιατί δεν απαντήθηκαν στο παρελθόν οι ερωτήσεις. Όλα τα σημειώματα των υπηρεσιών είναι χωρίς λογότυπα και σφραγίδες. Είναι επίσημα, όμως, είναι αυτά που μου έδωσαν από διάφορες συναρμόδιες υπηρεσίες.

Θα τα καταθέτω στα Πρακτικά, για χρήση από τον κύριο Βουλευτή, προς το τέλος της συζήτησης, γιατί μπορεί να χρειαστεί να προσφύγω ενδεχομένως στη δευτερολογία μου σε κάποια από αυτά τα στοιχεία.

Θα δείτε, λοιπόν, αγαπητέ συνάδελφε, ότι έχουν γίνει και αρκετοί έλεγχοι. Άλλοι, απ' ό,τι λένε τα έγγραφα, δεν διαπίστωσαν προβλήματα, άλλοι διαπίστωσαν και προχωρήσανε κάποιες κυρώσεις. Αναφέρω πάντα στο προϊόν ΠΓΕ «φασόλια γίγαντες-ελέφαντες Καστοριάς», αυτό για το οποίο ρωτάτε.

Ωστόσο, εγώ θέλω να σαςβάλω μια άλλη διάσταση, η οποία νομίζω είναι μια βάση για να συμφωνήσουμε όλοι μαζί οι δυτικομακεδόνες, με πρώτη και καλύτερη την Καστοριά, που έχει ένα ονομαστό και περίφημο προϊόν.

Η πρώτη διαπίστωση που θέλω να κάνω, και θέλω να συμφω-

νήσετε μαζί μου, είναι ότι ένα προϊόν τέτοιας εξαιρετικής ποιότητας, που το ζητάει ο καταναλωτής –αν θέλετε το λέω αγορά- μετ' επιτάσεως εδώ και χρόνια, έχει κερδίσει, δηλαδή, τον καταναλωτή, έχει το διαβατήριο εδώ και χρόνια, είναι εντελώς παράδοξο να αντιμετωπίζει τέτοιο πρόβλημα.

Το ερώτημα είναι: Είναι μόνο οι «ελληνοποιήσεις» ή ελλείψεις έλεγχοι; Εμένα κάποιοι έλεγχοι ποσοτικά δεν με ικανοποιούν. Θα ήθελα -και σκοπεύω να εισηγηθώ άμεσα, με αφορμή και την ερώτησή σας- την εντατικοποίηση αυτών των ελέγχων.

Όμως, θέλω να βάλω και μια άλλη διάσταση. Υπάρχει ένα ερώτημα: Αυτό είναι το πρόβλημα που αντιμετωπίζουν; Είναι εντελώς παράδοξο για ένα προϊόν τόσο υψηλής ποιότητας. Για όσους δεν γνωρίζουν, πρέπει να πω, κύριε Πρόεδρε, ότι είναι πολύ υψηλότερη η περιεκτικότητα σε πρωτεΐνη των φασολιών της Καστοριάς και γενικότερα της δυτικής Μακεδονίας, εξ ου και είναι περιζήτητα. Τα συστήνουν όλοι οι διατροφολόγοι, οι διαιτολόγοι και ούτω καθεξής. Γιατί, λοιπόν, αντιμετωπίζουν ένα τέτοιο πρόβλημα;

Εγώ στη δευτερολογία μου, για να μην καταχραστώ τον χρόνο, θέλω να κάνω μια πρόταση μιας κοινής πρωτοβουλίας, που πιστεύω ότι θα μας οδηγήσει κάπου. Να δούμε εντατικοποίηση ελέγχων, αλλά –να πω τους τίτλους- πρέπει να οργανωθούν οι παραγωγοί, να οργανώσουν τους παραγωγούς, να υπάρξουν συνέργειες, γιατί υπάρχει διαμάχη, και να βάλουμε έναν στόχο που είναι απολύτως εφικτός, δηλαδή ούτε ένα κιλό φασόλια από την Καστοριά, το Άργος, τις Πρέσπες, την πατρίδα μου στο Σισάνι και πάει λέγοντας να μην πουλιέται χύδην. Έτσι θα φράξουν οι τελευταίες πόρτες και κερκόπορτες που υπάρχουν, για να γίνονται «ελληνοποιήσεις».

Θα πω περισσότερα στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κύριε Διαμαντόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ιδέες υπάρχουν πολλές. Η Κυβέρνηση που εκπροσωπεί ο κ. Κουκουλόπουλος έχει ήδη δυόμισι χρόνια στο τιμόνι της χώρας. Αν πάρουμε τη συνέχεια αυτών των μνημονιακών κυβερνήσεων, οι οποίες έβρισκαν το πρόβλημα στη διάρθρωση της ελληνικής παραγωγής, εμπορίας και των δήθεν συντεχνιών θα έπρεπε ήδη να έχουν δώσει λύση.

Αλλά, κύριε Κουκουλόπουλε, ναι, υπάρχει ζήτημα οργάνωσης των παραγωγών, το παραδέχομαι. Προσπαθούμε προς αυτήν την κατεύθυνση. Αλλά εγώ είμαι απογοητευμένος από την πρώτη τοποθέτησή σας, διότι τουλάχιστον το πρώτο ερώτημα θα έπρεπε να απαντηθεί, δηλαδή ποιους ελέγχους και ποιες κυρώσεις. Μπορεί ο Υπουργός να είναι στις Βρυξέλλες, αλλά είστε Αναπληρωτής Υπουργός.

Αυτό το λέω χωρίς να θέλω να σας προσβάλω. Για ποιον λόγο; Εγώ έχω έρθει με τις σημειώσεις μου από μία ερώτηση που είχε κατατεθεί στις 28-3-2013, που μου λέει ότι ναι, υπάρχει πρόβλημα με τις «ελληνοποιήσεις». Διότι οκτώ και εννέα αντίστοιχα επιτόπιοι έλεγχοι έγιναν σε επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην παραγωγή, τυποποίηση και εμπορία. Οκτώ με εννιά σε τέτοιες εταιρείες. Προσέξτε. Τριάντα έξι έλεγχοι αγοράς χονδρικής και λιανικής σε όλη την Ελλάδα. Αυτό είναι απαράδεκτο, είναι πολύ χαμηλός αριθμός. Έντεκα ευρήματα, όμως, σε ενενήντα οκτώ προϊόντα. Παραπομπή δέκα επιχειρήσεων στην Πρωτοβάθμια Επιτροπή Εξέτασης Παρατυπιών και Παραβάσεων ΠΓΕ στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης. Άρα υπάρχει το πρόβλημα.

Από τότε που έχω κάνει την ερώτηση, έχω και ερώτηση αναπάντητη με την οποία ήθελα να έχω τα στοιχεία, για να γίνει μια σύγκριση. Διότι από την πρώτη ερώτηση μέχρι την αναπάντητη ερώτηση, υπήρξε χρονιά που έμειναν εκατόν είκοσι τόνοι φασολιού χωρίς να πουληθούν. Άρα είναι εξαιρετικά σημαντικό το ζήτημα. Δεν πρέπει να το υποβαθμίζουμε και να κρυβόμαστε πίσω από τη μη οργάνωση των παραγωγών. Οι παραγωγοί δεν έχουν και μία αγροτική τράπεζα αυτήν τη στιγμή για να τους χρηματοδοτήσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα την ανοχή σας, επειδή είναι τεράστιο ζήτημα κι επειδή έβαλε ένα θέμα ο κ. Κουκουλόπουλος, που

ξεπερνάει τον στενό πυρήνα της ερώτησης, το ανοίγει και άλλο, κι επειδή είμαι και ο τελευταίος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Εντάξει, σε λογικά πλαίσια, κύριε συνάδελφε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Οπότε, κύριε Υπουργέ, μπαίνει αυτό το ζήτημα. Πρέπει να ενταθούν οι έλεγχοι και εδώ ο έλεγχος ήταν να δούμε τι έχει γίνει από τότε μέχρι τώρα: μηδέν εις το πηλίκο. Από εκεί και πέρα, υπάρχει ένα ζήτημα: Τι έχουν γίνει αυτοί που έχουν παραπεμφθεί; Θα περίμενα εδώ να έρθετε και να μου πείτε ότι έπεσε βαρύν ο πέλεκυς.

Στο δεύτερο ερώτημα, που ελπίζω να μη σας προλαβαίνω, είχαμε ρωτήσει με ποιους τρόπους προτίθεται να ενεργήσει για να στηριχθούν οι εγχώριοι παραγωγοί. Έχει φτάσει στο γραφείο μου και γνωρίζω ότι ήταν στα συρτάρια του προηγούμενου Υπουργού, του κ. Τσαυτάρη, πρόταση για δημιουργία εργαστηρίου 600-700 χιλιάδων ευρώ, που δεν αφορά μόνο τα φασόλια, που θα εντοπίζει μέσω της μεθόδου των ραδιοϊσοτόπων το χωράφι. Γιατί μιλάμε για ΠΓΕ, μας ενδιαφέρει το χωράφι κι όχι ο έλεγχος DNA, που μπορώ να πάρω το φασόλι από την Καστοριά και να το καλλιεργήσω σε μία όμορη χώρα. Σκέφτεται να κάνει κάτι το Υπουργείο; Εγώ δεν λέω ότι λύνονται όλα με μαγικό ραβδί, αλλά ξέρω ότι υπάρχει και, αν δεν υπάρχει, σας ενημερώνω και είμαι στη διάθεσή σας να δώσω ακριβώς τα στοιχεία για την περίπτωση αυτή.

Φτάνω στο τρίτο ζήτημα και έκανα και πριν επίκληση της ομιλίας σας γι' αυτό. Δεν θα τα διαβάσω, προφανώς θα θυμάστε, μπορεί και να ανατρέξει ο κόσμος στα Πρακτικά της Βουλής, διότι έχω ξεπεράσει και την ώρα και δεν θέλω να επιτείνω την ανοχή του Προεδρείου.

Γνωρίζετε, κύριε Κουκουλόπουλε, πως υπάρχει απουσία κωδικού εξαγωγής ξηρών οσπρίων, πού; Σε μία από τις μεγαλύτερες αγορές του κόσμου, της Κίνας. Δηλαδή, αυτήν τη στιγμή το προϊόν, που όπως όντως είπε ο κ. Κουκουλόπουλος, το φασόλι Καστοριάς ή των Πρεσπών ή του Σισανίου -που μπορεί να μην έχει ΠΓΕ- έχει αυτό το συγκριτικό πλεονέκτημα, δεχόμαστε αιτήσεις για εξαγωγή και δεν υπάρχει κωδικός. Γιατί δεν υπάρχει κωδικός; Διότι αυτήν τη διαδικασία οφείλουν να τη φέρουν εις πέρας μόλις δύο υπάλληλοι στον συγκεκριμένο τομέα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης. Αν δεν είναι έτσι ή αν είναι λάθος η πληροφορήσή μου, εδω είμαι να με διορθώσετε. Δεν ξέρουμε τα πάντα.

Περιμένω, όμως, στη δευτερολογία σας, προφανώς, αφού κάνατε πρόταση να συνομολογήσουμε σε μία συμφωνία για να το πάμε πιο πέρα -κι επειδή πραγματικά δεν κάνω δίκη προθέσεων ούτε έχω έρθει προκατειλημμένος- και να δεσμευτείτε πως αυτό θα γίνει κι εγώ θα έρθω ως οφείλω -γιατί δεν χρησιμοποιώ επικοινωνιακά τις ερωτήσεις- σε έναν μήνα, με γραπτή ερώτηση και όχι επίκαιρη, να μου πείτε: «Κύριε Διαμαντόπουλε, πείτε στους πολίτες της Καστοριάς, στους αγρότες που στενάζουν, και από το κρύο και από τον ΕΝΦΙΑ και από τη φορολογία από το πρώτο ευρώ και από πολλά περισσότερα, πως λύθηκε αυτό και όσοι έχουν ένα κομμάτι της παραγωγής θα πάρουν την υπεραξία του, στέλνοντάς το στην Κίνα ή οπουδήποτε αλλού».

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Εγώ δεν θα εκτραπώ τώρα, δεν θα πω για τα μνημόνια. Καμμία σχέση με το μνημόνιο και τις μνημονιακές κυβερνήσεις δεν έχει το θέμα που συζητάμε. Καμμία.

Εγώ παραδέχθηκα από την αρχή, αγαπητέ συνάδελφε, ότι προφανώς ούτε κι εμένα με ικανοποιούν ποσοτικά οι έλεγχοι ούτε και το ότι, στο διά ταύτα, δεν είναι επαρκή τα στοιχεία που μου δόθηκαν από τις υπηρεσίες. Κι είπα ότι θα σας τα δώσω ακριβώς, όπως μου τα έδωσαν. Τα καταθέτω στα Πρακτικά για να είναι όλα στη διάθεσή σας.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Κουκουλόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεν δέχομαι επ' ουδενί να υπάρχει ζήτημα για ελέγχους που γίνονται ή δεν γίνονται. Δεν είναι κρατικό μυστικό οι έλεγχοι. Πρέπει να υπάρχει ενημέρωση όλων των πολιτών και ιδιαίτερα των Βουλευτών. Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερον, λέω, όμως, με παρηρησία ότι δεν έχω να καλύψω κάποια προσωπική ευθύνη ή κάποια δική μου μακροχρόνια θητεία στο συγκεκριμένο θέμα και αντικείμενο για το οποίο μιλάμε. Απλώς γνωρίζω εξίσου καλά με εσάς την ποιότητα και πραγματικά είναι μια παραδοξότητα αυτό που συμβαίνει, μέσω και των «ελληνοποιήσεων». Κάνω μια απλή σκέψη, σκέφτομαι φωναχτά: Αυτή η πολιτεία -αφήστε τώρα τις μνημονιακές και μη μνημονιακές κυβερνήσεις, άλλα μπορεί να τα έκανε η μία κυβέρνηση, άλλα η άλλη, άλλα η παραπέρα- έχει τον οργανισμό «ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ», ο οποίος κάνει τη διαδικασία πιστοποίησης σε ανάλογα προϊόντα. Είναι μια ελεγχόμενη διαδικασία κι είναι πιστοποιημένος οργανισμός για να πιστοποιεί.

Δεύτερον, στην περιοχή μας, ξεκινώντας από την Καστοριά και το Άργος και πηγαίνοντας στις Πρέσπες, έχει δώσει ΠΓΕ η διαδικασία.

Τρίτον, αυτήν τη στιγμή στο Υπουργείο τροποποιείται και βελτιώνεται η διαδικασία, για να μπορούν περισσότερες επιχειρήσεις να είναι καταχωρισμένες στο σύστημα πιστοποίησης, εφόσον φυσικά πληρούν τους όρους και τα κριτήρια.

Επόμενο ζήτημα. Η χώρα μετά κόπων και βασάνων έχει ΟΣΔΕ. Η χώρα -και δεν έχει σημασία αν το ψηφίσαμε όλοι ή όχι- έχειβάλει σε μια διαδικασία βιβλίων και στοιχείων τους αγρότες, από την οποία μόνο κερδισμένοι πρόκειται να βγουν οι αγρότες, γιατί επιτρέπει διαφάνεια και διασταύρωση στοιχείων.

Υπάρχουν τρεις πιστοποιημένες επιχειρήσεις που έχουν αποδεχθεί τους όρους του μητρώου του ΟΠΕΚΕΠΕ που αφορούν την ιχθυοασιμότητα. Είναι τρεις συγκεκριμένες εταιρείες. Θα τα δείτε μέσα τα στοιχεία, αν και πιθανόν να τα ξέρετε.

Από την άλλη, στη νέα ΚΑΠ τα ψυχανθή έχουν ξεχωριστή γραμμή χρηματοδότησης, συνδεδεμένη είτε πρόκειται για ψυχανθή που προορίζονται για την κτηνοτροφία είτε για βρώση από τους ανθρώπους, όπως το φασόλι -καλή ώρα- για το οποίο συζητάμε.

Από εκεί και πέρα, εγώ αναρωτιέμαι πραγματικά, όπως λέει η λαϊκή παροιμία, «τι έχουν τα έρμα και ψοφούν»; Κάτι δεν κάνουμε καλά. Εγώ, λοιπόν, λέω ότι ο χαμηλός βαθμός οργάνωσης σε ομάδες παραγωγών επιτρέπει να διακινούνται, πρώτα απ' όλα, από το ίδιο το φασόλι Καστοριάς και Πρεσπών και Σισανίου, τεράστιες ποσότητες σε μορφή χύδην. Είναι έτσι;

Ας το πω διαφορετικά, για να συνεννοηθούμε. Εάν μπορούσαμε να φτάσουμε σε μια κατάσταση που όλο αυτό το δυτικομακεδονικό φασόλι διαφόρων ποιότητων, είτε το «γίγαντας-ελέφαντας» ή το «πλακί» των Πρεσπών, θα πήγαινε όλο τυποποιημένο και συσκευασμένο στο 100%, δεν θα υπήρχε η παραμικρή πιθανότητα να υπάρξει «ελληνοποίηση». Έτσι δεν είναι; Είναι τόσο απλό. Είναι τόσο δύσκολο, λοιπόν, να φτάσουμε σε αυτό; Εγώ λέω όχι. Υπάρχουν και εξαιρετικές εγκαταστάσεις στη δυτική Μακεδονία και ειδικότερα στην Καστοριά και το Άργος, αλλά έχουμε πολύ χαμηλό βαθμό οργάνωσης.

Κλείνω, λέγοντας να το κάνετε και αυτό που λέτε σε έναν μήνα.

Εγώ θα επανέλθω και με νέα στοιχεία για να σας ενημερώσω, πριν καν κάνετε ερώτηση, γιατί πραγματικά είναι κρίμα ένα προϊόν σαν και αυτό να αντιμετωπίζει τέτοια προβλήματα.

Κάνω και την πρότασή μου, όντας δυτικομακεδόνας. Και εγώ και εσείς και η κ. Αντωνίου, η συνάδελφος από την Καστοριά, και άλλοι Βουλευτές εάν θέλουν από την Περιφερειακή Ενότητα Κοζάνης να κάνουμε μια διαδικασία στον τόπο σας, στην Καστοριά, με όλους μαζί τους παραγωγούς. Ξέρετε πολύ καλά τους καβγάδες που υπάρχουν, τις αντιδικίες και πρέπει να ενωθούμε. Πρέπει οι παραγωγοί να ενωθούν. Δεν χρειάζεται να ενωθούμε εσείς και εγώ στις πολιτικές μας αντιλήψεις, μπορούμε όμως να συμβάλουμε όλοι μαζί για να γίνουν ένα σώμα, μια φωνή δυνατή όλοι μαζί οι παραγωγοί. Μπορούν να φράξουν -και δεν μιλώ με συνθήματα- τον δρόμο στην «ελληνοποίηση» με τη δική μας συμπαράσταση, όλων μας εννοώ και της πολιτείας φυσικά, που πρέπει να αναλάβει ευθύνες, αν όμως πρώτα απ' όλα οργανωθούν σε ένα ενιαίο σύνολο.

Εγώ αυτό το πράγμα προτείνω. Δεν θέλω να πάρω εγώ πρωτοβουλία ή εσείς ή να καλέσω εγώ εσάς. Δεν το βάζω θεσμικά, η Κυβέρνηση, το ένα, το άλλο κ.λπ.. Όλοι εμείς ως δυτικομακεδόνες εκπρόσωποι να πάμε δίπλα στους παραγωγούς, γιατί είναι κρίμα και άδικο ένα τέτοιας εξαιρετικής ποιότητας προϊόν, αντί να δίνει εισόδημα στον παραγωγό, να δημιουργεί αδιάθετη παραγωγή. Όποιος μάς ακούει σε όλη τη χώρα, θα αναρωτιέται τι γίνεται εδώ πέρα. Ας πάρουμε, λοιπόν, μια πρωτοβουλία. Εγώ πιστεύω ότι μπορούμε να λύσουμε μεγάλο μέρος του προβλήματος και παράλληλα δεσμευόμαστε μέχρι την ημέρα που από κοινού θα συμφωνήσουμε να κάνουμε μια τέτοια διαδικασία να έχω φέρει και περαιτέρω στοιχεία για τους ελέγχους.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Η τρίτη με αριθμό 120/7-10-2014 επίκαιρη ερώτηση δευτέρου κύκλου του Βουλευτή Β' Αθηνών του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ. Ηλία Παναγιώταρου προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με την «κατοχύρωση «μακεδονικής γλώσσας» από τους Σκοπιανούς στην Ευρωπαϊκή Ένωση», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Επίσης, η πέμπτη με αριθμό 119/6-10-2014 επίκαιρη ερώτηση δευτέρου κύκλου του Βουλευτή Νομού Αττικής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Γκιόκα προς τους Υπουργούς Παιδείας και Θρησκευμάτων και Εσωτερικών, σχετικά με τη διασφάλιση της πλήρους λειτουργίας των ειδικών σχολείων της χώρας, δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Βουλευτή και διαγράφεται.

Ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επίκαιρων ερωτήσεων.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 19.50' λύεται η συνεδρίαση για την Τρίτη 14 Οκτωβρίου 2014 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ